സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം I

കെ. ദാമോദരൻ

9. കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുമതവും

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം I

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

9 കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുമതവും 1

9

കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുമതവും

9.1

ദൈവവിശ്വാസത്തേയും മതത്തേയും മതസ്ഥാപനങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുകയാണ് കമ്യൂണിസത്തിൻറ ലക്ഷ്യമെന്നും അതുകൊണ്ട് മതവിശ്വാസികൾ കമ്യൂണിസത്തെ നശിപ്പിക്കണമെന്നും പിന്തിരിപ്പൻ വൈദികന്മാർ പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നു. ഇതു ശരിയാണോ? മതവിശ്വാസത്തോടുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നിലപാടെന്താണ്?

നിരീശ്വരവാദികൾക്കും മതത്തെ എതിർക്കുന്നവർക്കും മാത്രമേ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ സ്ഥാനമനുവദിക്കാവൂ എന്ന് പാർട്ടിയുടെ പരിപാടിയിലാകട്ടെ, ഭരണഘടനയിലാകട്ടെ, ഒരിടത്തും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, മതവിശ്വാസങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നും വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എല്ലായ്പ്പോഴും കാത്തുരക്ഷിക്കുമെന്നും ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി വീണ്ടും വീണ്ടും ജനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പു നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. 1959 ജൂൺ 9, 10 തീയതികളിൽ കൂടിയ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരള സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ഇതൊരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കുന്നു:

> ‘കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മതവിശ്വാസത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റുമുള്ള ക്രൂരമായ പ്രചാരവേലകൾ അഴിച്ചുവിടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം ഭൗതിക താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പിന്തിരിപ്പന്മാരുടെ ഈ അടവിനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതോടൊപ്പം വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ അപകടപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പക്ഷത്തുനിന്നുമുണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു’.

ഇത് അവസരവാദമല്ല; മതവിശ്വാസികളെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള സൂത്രവുമല്ല. മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസമാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നിരീശ്വരവാദത്തെ പാർട്ടിയുടെ വിശ്വാസപ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കണമെന്നും മതവിശ്വാസത്തിനെതിരായ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ഒരു പരിപാടിയായി അംഗീകരിക്കണമെന്നുമുള്ള ചില അരാജകവാദികളുടെ അസംബന്ധമായ ആവശ്യങ്ങളെ 1874ൽ തന്നെ മാർക്സും എംഗൽസും തള്ളിക്കളയുകയുണ്ടായി. മതവിശ്വാസികളായ പുരോഹിതന്മാർക്കുപോലും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ സ്ഥാനം നൽകാൻ സഖാവ് ലെനിൻ സന്നത പ്രകടിപ്പിച്ചു. മതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നതു നോക്കുക:

> ‘ഏതെങ്കിലുമൊരു പുരോഹിതൻ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ സഹകരിക്കാൻ തയ്യാറായി വരികയാണെങ്കിൽ—പാർട്ടി പരിപാടിയെ എതിർക്കാതെ അയാൾ ബോധപൂർവ്വം പാർട്ടി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ—നമുക്കയാളെ സോഷ്യൽ ഡമോക്രസിയുടെ (കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ) അണികളിലേക്ക് സ്വീകരിക്കാം... മെമ്പർമാരുടെ തത്വശാസ്ത്രവും പാർട്ടി പരിപാടിയും തമ്മിൽ വല്ല വൈരുദ്ധ്യവുമുണ്ടോയെന്ന് ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിക്കും പരിശോധിക്കാൻ വയ്യ... എന്നാൽ, ഒരു പുരോഹിതൻ പാർട്ടിയിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം തന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരേയൊരു പ്രവൃത്തി മതവിശ്വാസങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കൽ മാത്രമാണെന്നു കണക്കാക്കിയാൽ അയാളെ പാർട്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കേണ്ടിവരും. ദൈവവിശ്വാസമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്ക് സോഷ്യൽ ഡമോക്രാറ്റിക്ക് പാർട്ടിയിൽ പ്രവേശനം നൽകിയാൽ മാത്രം പോരാ; അവരെ പാർട്ടിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഊർജിതമായി ശ്രമിക്കുകകൂടി വേണം. ആ തൊഴിലാളികളുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളെ അൽപ്പമെങ്കിലും വ്രണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ നമ്മൾ കഠിനമായി എതിർക്കും. നമ്മൾ അവർക്ക് പാർട്ടി അംഗത്വം നൽകുന്നത് മതത്തിനെതിരായ ഒരു സജീവ സമരം നടത്താൻ വേണ്ടിയല്ല; പിന്നെയോ, നമ്മുടെ പരിപാടിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർക്ക് പരിശീലനം നൽകാൻ വേണ്ടിയാണ്’.

അസന്ദിഗ്ദ്ധങ്ങളായ ഇത്തരം പ്രഖ്യാപനങ്ങളുണ്ടായിട്ടും കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ ഔദ്യോഗികനേതാക്കന്മാർ കമ്യൂണിസത്തെ എതിർക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

‘ഇതെല്ലാം വെറും പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധികാരം കിട്ടിയാൽ സ്ഥിതിയൊക്കെ മാറും; പിന്നെ പള്ളിയും മതസ്വാതന്ത്ര്യവും ആരാധനാസ്വാതന്ത്ര്യവും ഒന്നുമുണ്ടാവില്ല’ എന്നാണോ?

കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണം നടക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യവും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ദേവാലയങ്ങൾ ഇടിച്ചു തകർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില ആരോപണങ്ങൾ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം ആരോപണങ്ങൾ വെറും കെട്ടുകഥകളാണെന്ന് മുഴുത്ത കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധന്മാർപോലും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കമ്യൂണിസത്തിനെതിരായ സമരത്തിൽ സജീവമായ പങ്കുവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രീമതി ആനിജോസഫ് ‘സോവ്യറ്റ് യൂണിയനിലാകെ 20,000 പള്ളികളുണ്ട്. കൂടാതെ നൂറോളം കൊവേന്തകളും കന്യാസ്ത്രീമഠങ്ങളും കാണും’ എന്ന് ‘റഷ്യയിൽ’ എന്ന തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പള്ളിയുണ്ടോ എന്ന സംശയത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലേക്കുപോയത്. പക്ഷേ, മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവരെഴുതിയതിങ്ങിനെയാണ്:

> ‘പള്ളിയിൽ ചെന്നുകയറി. കുർബ്ബാന ആരംഭിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഞാൻ ഒരിടത്തു മുട്ടുകുത്തി. പള്ളി നിറച്ചാളുണ്ട്. ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളുമുണ്ട്. ഞാൻ ചുറ്റുമൊന്നു നോക്കി. ഇവിടെ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയിൽ കാണാറുള്ളതെല്ലാം അവിടെയും കണ്ടു. വിയാസാക്രായുടെ പതിനാലു സ്ഥാനങ്ങളിലെ ചിത്രങ്ങൾ, മാതാവിന്റെ വലിയ കൊത്തുരൂപം, മറ്റു പല പുണ്യവാന്മാരുടെയും തിരുസ്വരൂപച്ഛായകൾ—ഇങ്ങനെ എല്ലാം കാഴ്ചയ്ക്ക് ഇവിടത്തെ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുമായിട്ടെനിക്ക് യാതൊരു മാറ്റവും തോന്നിയില്ല.
>
> ‘കുർബ്ബാന തുടങ്ങി. ഞാൻ ആദ്യവസാനം മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയോടുകൂടെക്കണ്ടു. ഇവിടത്തെ ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ ചൊല്ലുന്ന കുർബ്ബാന തന്നെ. വേഷത്തിലും വ്യത്യാസമില്ല. അച്ചന്റെ ഉടുപ്പും കപ്യാരുടെ മട്ടും എല്ലാം ശരി. അച്ചൻ തിരുരക്തം കുടിച്ചതിനുശേഷം മണികിലുക്കിയ ഉടനെ ഒരുപാടുപേർ എഴുന്നേറ്റു കൈകൂപ്പിപ്പിടിച്ച് കുർബാന കൈക്കൊള്ളാൻ പോകുന്നതുകണ്ടു’.
>
> ‘പള്ളി ഉണ്ടോ എന്നുള്ള എന്റെ സംശയം തീരെത്തീർന്നു. ഇനി അച്ചനോടൊന്നു സംസാരിക്കണം. മറ്റു കുഴപ്പങ്ങളെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നറിയണമല്ലോ. അതു സാവധാനത്തിലാകാമെന്നു വെച്ചവിടന്നു പോന്നു’.
>
> ‘രാവിലത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി പോയി. ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലേക്ക്. കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയേക്കാൾ വളരെയധികം വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു അതിന്. കൂടുതൽ ആളുകളും. ഇവിടത്തെ യാക്കോബായ ക്രമമാണ് അവിടത്തെ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിക്ക്. കുർബ്ബാന കണ്ടാലും അങ്ങനെതന്നെ. സ്വർണനിറത്തിലുള്ള വലിയ കട്ടിക്കശവു കാപ്പയിട്ട അച്ചന്മാർ. ആ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലെ ചടങ്ങ് ആകപ്പാടെ വലിയ കോലാഹലത്തിലാണ്. കൊട്ടും പാട്ടും ബഹളവുമാണ്. കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയിലെപ്പോലെ ഒരു ശാന്തതയില്ല. ഇവിടെ ഞാനൊരു യാക്കോബായ പള്ളിയിൽ പണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്, കാണാൻ. ഏതാണ്ടിതുപോലെ തന്നെ തോന്നി, റഷ്യൻ പള്ളിയിലെ ചടങ്ങുകളും. കുറെക്കൂടി വിപുലമായ തോതിൽ ആണെന്നുമാത്രം. ഒരു മണിക്കൂറോളം ഞങ്ങളവിടെ നിന്നു. കഴിയുന്ന മട്ടില്ല. പിന്നെപ്പോന്നു’.
>
> (റഷ്യയിൽ, പേജ് 91–93)

ഇതാണ് സത്യാവസ്ഥ എന്നു നേരിട്ടു കണ്ടു മനസിലാക്കിയിട്ടും കത്തോലിക്കാ വൈദികനേതാക്കന്മാർ മതത്തിന്റെ പേരിൽ കമ്യൂണിസത്തെയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെയും എതിർക്കുന്നതെന്തിനാണ്?

കാരണം വ്യക്തമാണ്: മതത്തിന്റെ പേരിൽ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവർ പരിശ്രമിക്കുന്നത്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിന്റെ പേരിൽ ജനങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കാനും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കെതിരായി ജനങ്ങളെ അണിനിരത്താനും കഴിഞ്ഞാൽ വൻകിട മുതലാളികൾക്കും വൻകിട ബാങ്കർമാർക്കും വൻകിട ജന്മികൾക്കും തങ്ങളുടെ ചൂഷണങ്ങളെ നിർബ്ബാധം തുടരാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

9.2

ഇതിന്റെ അർത്ഥം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് ആത്മീയവും മതപരവുമായ ഒരു ലോകവീക്ഷണഗതിയാണുള്ളത് എന്നാണോ? തീർച്ചയായും അല്ല.

കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലോകവീക്ഷണഗതി മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിൽ അടിയുറച്ചതാണ്. വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദം, അല്ലെങ്കിൽ, ഡയലക്ടിക്കൽ മെറ്റീരിയലിസം ആണ് മാർക്സിസം ലെനിനിസത്തിന്റെ ഹൃദയം. പ്രകൃതിയുടെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെയും മനുഷ്യമനസിന്റെയും ഉത്ഭവം, വളർച്ച, മാറ്റങ്ങൾ എന്നിവയെ ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഒരു തത്വശാസ്ത്രമാണത്.

മാർക്സിസം ഭൗതികവാദത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്താണ് ഭൗതികവാദമെന്നുവെച്ചാൽ? വയറിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കലും സാന്മാർഗികമൂല്യങ്ങളെ എതിർക്കലും തോന്നിയതെന്തും കാണിക്കലും മറ്റും മറ്റുമാണ് മാർക്സിസത്തിലെ ഭൗതികവാദമെന്ന് കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധികളായ വൈദികന്മാർ പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരക്കാർക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ എംഗൽസ് ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

> ‘ഭൗതികവാദം എന്ന പദംകൊണ്ട് പണ്ഡിതമൂഢൻ മനസിലാക്കുന്നത് കള്ളുകുടി, കണ്ണിന്റെയും മാംസത്തിന്റെയും സുഖഭോഗം, താന്തോന്നിത്തം, കാമാസക്തി, പിശുക്ക്, ലാഭേച്ഛ, സ്റ്റോക്ക് എക്സ്ചേഞ്ചിലെ ചൂതാട്ടം മുതലായവയാണ്—ചുരുക്കത്തിൽ, സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ അയാൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ചെറ്റത്തരങ്ങളും ആത്മീയവാദം എന്ന പദംകൊണ്ട് അയാൾ മനസിലാക്കുന്നത് നന്മയിലുള്ള വിശ്വാസം, സാർവത്രികമായ ദീനാനുകമ്പ മുതലായവയാണ്; അയാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ബഡായി പറയാൻ മാത്രമുപയോഗിക്കുന്ന ആ ‘നല്ല’ ലോകമാണ്’.

പക്ഷേ, മാർക്സിസ്റ്റുകാർ ഭൗതികവാദമെന്ന പദമുപയോഗിക്കുന്നത് ഈ അർത്ഥത്തിലൊന്നുമല്ല. ചിന്തയുടെയും ബോധത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെ നിർണായകമായ അടിസ്ഥാനം ഭൗതികപരിതഃസ്ഥിതികളുടെ വികാസവും വളർച്ചയുമാണെന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയാണ് മാർക്സിസം ചെയ്യുന്നത്. ഈ സിദ്ധാന്തമാകട്ടെ ശാസ്ത്രത്താൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതുമാണ്.

ഭൗതികപദാർത്ഥം മനുഷ്യമനസിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നും ഭൗതികമൂല്യങ്ങളാണ് സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറയെന്നുമുള്ള ശാസ്ത്രീയസത്യത്തെ മാർക്സിസം അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ധ്യാത്മികവും സാന്മാർഗികവുമായ മൂല്യങ്ങളെ അതു നിരാകരിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, പട്ടിണികൊണ്ടും ചൂഷണം കൊണ്ടും ചവിട്ടി ഞെരിക്കപ്പെടുന്ന മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനും വളർത്താനുമാണത് പരിശ്രമിക്കുന്നത്. മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സാന്മാർഗികമൂല്യങ്ങളെ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്താനാണതു പണിപ്പെടുന്നത്.

പക്ഷേ, ഇതു സാധിക്കണമെങ്കിൽ മുതലാളിത്തമവസാനിപ്പിച്ച് ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെ പൊതുവുടമയിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കണം. വർഗമേധാവിത്വവും വർഗചൂഷണവും വർഗസമരവുമവസാനിപ്പിച്ച് വർഗരഹിതമായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കണം.

ഇതു ക്രൈസ്തവാദർശങ്ങൾക്കെതിരാണോ? ബൈബിൾ വായിച്ചുനോക്കുക:

> ‘കൈവശമുള്ളതെല്ലാം തന്റെ സ്വന്തമാണെന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ല: എല്ലാ വസ്തുക്കളും പൊതുസ്വത്തുക്കളായിരുന്നു... മാത്രമല്ല, ഈ വിതരണം ഓരോരുത്തന്റെയും ആവശ്യമനുസരിച്ചാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്’.
>
> (അപ്പോസ്തലപ്രവൃത്തികൾ: ബൈബിൾ)

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്:

> ‘ഓരോരുത്തനിൽനിന്നും അവന്റെ കഴിവനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തനും അവന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച്’ എന്ന തികച്ചും ക്രൈസ്തവമായ ആദർശത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ഈ ആദർശത്തിന്മേൽ ഒരു സമുദായം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന പരിശ്രമത്തിൽ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് കടക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യർ അർഹിക്കുന്ന സ്വാഗതം ആരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്ക് നൽകിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ മതപ്രവാചകന്റെ ആദർശങ്ങളെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കുന്നവരാകുമായിരുന്നു’.

9.1

ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും

ക്രിസ്തുവിന് 104 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ സിസിലിയിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ മുപ്പത് അടിമകൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് തങ്ങളുടെ യജമാനനായ ഒരു ധനാഢ്യനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

അടിമ ഉടമയെ കൊല്ലുക! അത്തരമൊരു സംഭവവും മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല.

അതിനുമുമ്പ് അടിമകൾ കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉടമകളുടെ അപ്രീതിക്കിരയായ അനേകമനേകം അടിമകൾ കുരിശിന്മേൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം നിശബ്ദമായി സഹിക്കാനേ അടിമകൾക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. കന്നുകാലികൾ, വീട്ടുസാമഗ്രികൾ മുതലായവയെപ്പോലെതന്നെ അടിമകളും ധനികന്മാരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളായിരുന്നു. അടിമകളെ അടിക്കാം, ചവിട്ടാം, ചങ്ങലക്കിട്ടു വലിക്കാം, കൊല്ലാം—എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. റോമൻ നിയമങ്ങളൊന്നും അടിമകൾക്ക് ബാധകമായിരുന്നില്ല. ഉടമകൾക്കുവേണ്ടി എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുക്കുക, ഉടമകളുടെ കല്പനകളനുസരിക്കുക—ഇതു മാത്രമായിരുന്നു അടിമകളുടെ കടമ. അടിമകളെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിച്ചിട്ടാണ് റോമൻ പ്രമാണിമാർ സുഖഭോഗങ്ങളിലാറാടുകയും രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിലും സാഹിത്യം, സംസ്കാരം തുടങ്ങിയ മറ്റു തുറകളിലും മേധാവിത്വം പുലർത്തുകയും, ചെയ്തുപോന്നത്. അടിമവേലയായിരുന്നു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അസ്തിവാരം.

അടിമകൾ മാത്രമല്ല, കൈവേലക്കാർ, മീൻപിടുത്തക്കാർ, സ്വതന്ത്രന്മാരായ ഇടത്തരക്കാർ മുതലായ മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പണമിടപാടുകാർ പലിശയ്ക്ക് കടംകൊടുത്ത് സാധുക്കളെ ഞെക്കിപ്പിഴിയുകയും കൃത്യസമയത്ത് പണം മടക്കിക്കൊടുക്കാത്തവരെ അടിമകളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മർദ്ദനം അസംതൃപ്തിയെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. അസംതൃപ്തി ലഹളകളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അത്തരമൊരു ലഹളയാണ് ക്രിസ്തുവിന് 104 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സിസിലിയിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത്.

ധനികവർഗമാകെ ക്രോധംകൊണ്ട് കലിതുള്ളി. ഇത്തരമൊരു സംഭവം ഇനിയൊരിക്കലുമുണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നവർ തീരുമാനിച്ചു. അവർ പകവീട്ടാനൊരുങ്ങി.

ധനാഢ്യനെ കൊല്ലാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയ മുപ്പത് അടിമകൾ പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പർവ്വത പ്രദേശങ്ങളിലേക്കോടിപ്പോയി. ഉടമകളുടെ സൈന്യങ്ങൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു.

അപ്പോഴാണ് ചരിത്രത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായത്. ഉടമകളുടെ ക്രോധാഗ്നിക്കിരയായ ആ മുപ്പത് അടിമകളുടെ ഭാഗത്ത് റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ മുഴുവൻ അടിമകളും അണിനിരന്നു. സാൽവി എന്നു പേരായ ഒരടിമയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആറായിരത്തിലധികം അടിമകൾ കയ്യിൽ കിട്ടിയ ആയുധങ്ങളുമെടുത്ത് ഭരണാധികാരികൾക്കെതിരായി ലഹളയാരംഭിച്ചു.

ലഹള മൃഗീയമായി അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള അടിമകൾ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉടമകൾ തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, റോമാസാമ്രാജ്യമാകെ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ നാശത്തിലേക്കു നീങ്ങി.

വീണ്ടും വീണ്ടും അടിമകൾ ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു.

മുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം, അതായത് ക്രി. മു. 74ൽ സ്പാർട്ടാക്കസ് എന്ന അടിമത്തലവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനിന്നതും സാമ്രാജ്യത്തെയാകെ ഇളക്കിമറിച്ചതുമായ ഒരു വലിയ കലാപമുണ്ടായി. ഒടുവിലതും പൈശാചികമായി മർദ്ദിച്ചമർത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ലഹളക്കാരോടു പകരം വീട്ടാൻവേണ്ടി കാപ്രി മുതൽ റോം വരെയുള്ള നിരത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ആറായിരം അടിമകളുടെ ശവശരീരങ്ങൾ വരിവരിയായി കുത്തിനിറുത്തപ്പെട്ടു. സാമ്രാജ്യത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം നിരങ്കുശമായ സൈനികസ്വേച്ഛാധിപത്യം നടമാടി.

കലാപം നടത്തി പരാജയമടഞ്ഞ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നിരാശയും നിസ്സഹായതാബോധവും പരന്നുപിടിച്ചു. ഇനിയെന്തുചെയ്യും? മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നും കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും പുറത്തുകടക്കാൻ അവർ യാതൊരു വഴിയും കണ്ടില്ല.

യാതൊരു വഴിയും കണ്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു വഴിയുണ്ട്: ദൈവം രക്ഷിക്കണം. തങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു ദൈവദൂതൻ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവപുത്രൻ, ഭൂമിയിലവതരിക്കണം. മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരോടെതിരിട്ടു വിജയിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, ദൈവദൂതൻ വന്ന് തങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാതിരിക്കില്ല. അങ്ങനെ, ഭൗതികമായ മർദ്ദനങ്ങളുടെ വേദനയിൽനിന്ന് മതപരമായ പുതിയ ആശയങ്ങളും പുതിയ വിശ്വാസങ്ങളും തലപൊക്കി.

മനുഷ്യസ്നേഹികളായ പ്രവാചകന്മാരും പ്രചാരകന്മാരും നാടുനീളെ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് മർദ്ദിതന്മാരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തു: കഷ്ടപ്പെടുന്നവർ ഇനി ദുഃഖിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കാൻ ദൈവദൂതൻ വരും. ദൈവദൂതനെ സ്വാഗതംചെയ്ത് സ്വീകരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറായിരിക്കണം. മർദ്ദകന്മാർക്ക് തക്കതായ ശിക്ഷ ലഭിക്കും!

9.2

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് നസറത്തുകാരനായ ഒരു പാവപ്പെട്ട ആശാരിയുടെ മകൻ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ബഹുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തലയുയർത്തി നിന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചത്:

> ‘ദരിദ്രന്മാരെ, പാപികളെ, വെറുക്കപ്പെട്ടവരെ, ആഹ്ലാദിക്കുക! പുതിയലോകം നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!!’

ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളാണ് തങ്ങളെന്നു സ്വയം കരുതിയിരുന്ന എബ്രായ അഥവാ ഇസ്രയേൽ ജനതയുടെ ഇടയിലാണു ക്രിസ്തു ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിനു അഞ്ചോ ആറോ ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ, ഇസ്രയേൽക്കാർ, കഷ്ടത അനുഭവിച്ചിരുന്ന വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ, പല പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ പ്രമുഖരായിരുന്നു യെശയ്യാവും യറമ്യാവും.

അധഃകൃതരും മർദ്ദിതരും ചവുട്ടിത്തേക്കപ്പെട്ടവരുമായ ജനങ്ങളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് യെശയ്യാവ് പറഞ്ഞു:

> ‘ഹൃദയം തകർന്നവരുടെ മുറിവ് കെട്ടുവാനും തടവുകാർക്ക് മോചനവും അടിമകൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യവും അറിയിപ്പാനും യഹോവയുടെ പ്രസാദവർഷവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരദിവസവും പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും ദുഃഖിതന്മാരെയൊക്കെയും ആശ്വസിപ്പിപ്പാനും സിയോനിലെ ദുഃഖിതന്മാർക്ക് വെണ്ണീറിനു പകരം അലങ്കാരമാലയും ദുഃഖത്തിനുപകരം ആനന്ദതൈലവും വിഷണ്ണ മനസിനുപകരം സ്തുതി എന്ന മേലാപ്പും കൊടുപ്പാനും അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു’ (യെശയ്യാവ്: LXI 2, 3)

യറമ്യാവ് ചുറ്റുമൊന്നു കണ്ണോടിച്ചു.

> ‘എന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ ദുഷ്ടന്മാരെ കാണുന്നു. അവർ വേടന്മാരെപ്പോലെ പതിയിരിക്കുന്നു. അവർ കുടുക്കുവെച്ച് മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നു. കൂട്ടിൽ പക്ഷി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ വീട്ടിൽ വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ പ്രമാണികളും ധനവാനുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു, അവർ പുഷ്ടിവെച്ചു മിന്നുന്നു. ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ അവർ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവർ അനാഥന്മാർക്കു ഗുണം വരത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ വ്യവഹാരം നടത്തുന്നില്ല. ദരിദ്രന്മാർക്ക് ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിയോട് ഞാൻ പകരം ചെയ്യാതിരിക്കുമോ എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്’. (യറമ്യാവ് V 2629)

വൈദികപുരോഹിതന്മാർ പ്രമാണികളായ ധനികന്മാരെ അകമ്പടി സേവിച്ചു. മർദ്ദനങ്ങൾക്കും ചൂഷണങ്ങൾക്കും അവർ ദിവ്യമായ ഒരാവരണം നൽകി.

ഈ അനീതികൾക്കെതിരായി ശബ്ദമുയർത്തിക്കൊണ്ടാണ് യേശുക്രിസ്തു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്.

പാവങ്ങളെ അജ്ഞതയിലും അന്ധവിശ്വാസത്തിലുമാഴ്ത്തി ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതപ്പരിഷകളെ അദ്ദേഹം തൊലിയുരിച്ചുകാണിച്ചു:

> ‘അവർ വെള്ളതേച്ച ശവക്കല്ലറകളോട് ഒത്തിരിക്കുന്നു. പുറമെ അഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും അകത്തെ ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുറമെ അവർ നീതിമാന്മാർ എന്ന് മനുഷ്യർക്കു തോന്നുന്നു. അകമേയോ കപടഭക്തിയും അധർമ്മവും നിറഞ്ഞവരത്രെ’.

സങ്കുചിതമായ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും പേരിൽ ‘വ്യാജം പ്രവർത്തിക്കുകയും’ ‘സമാധാനം ഇല്ലാതിരിക്കേ സമാധാനം എന്നുപറഞ്ഞ്’ ജനങ്ങളുടെ മുറിവിനെ ലഘുവായി കാണുകയും ചെയ്തുപോന്ന വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്തു:

> ‘കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ! നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സ്വർഗരാജ്യം അടച്ചുകളയുന്നു! നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ കടക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നുമില്ല!’

ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ മൂടുപടംകൊണ്ട് നെറികെട്ട ചൂഷണങ്ങളെ മറച്ചുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച പുരോഹിതന്മാരെ അദ്ദേഹം വെറുതെ വിട്ടില്ല. മത്തായി വിവരിക്കുന്നു;

> ‘യേശു ദേവാലയത്തിൽചെന്നു. ദേവാലയത്തിൽ വിൽക്കുന്നവരേയും കൊള്ളുന്നവരേയും എല്ലാം പുറത്താക്കി. പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളേയും പ്രാവുകളെ വിൽക്കുന്നവരുടെ പീഠങ്ങളേയും മറിച്ചുകളഞ്ഞു. അവരോട് ‘എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും’ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ, അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു!’ (മത്തായി, 21)

ക്രിസ്തുമതം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

അടിമകൾ, ഭാരം ചുമക്കുന്നവർ, മീൻ പിടുത്തക്കാർ, കൈവേലക്കാർ, ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്കിരയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെല്ലാം ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. മർദ്ദകരുടെ ഭരണമവസാനിപ്പിക്കാനും ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനും വേണ്ടി അവർ യോജിച്ചണിനിരന്നു. പാവങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കാൻവേണ്ടി ക്രിസ്തുദേവൻ ചെയ്ത പലതരം അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകളും ഐതീഹ്യങ്ങളും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചു.

മർദ്ദകരായ ധനാഢ്യന്മാർക്കും പുരോഹിതവർഗത്തിനും ശുണ്ഠി പിടിച്ചു. അവർ അട്ടഹസിച്ചു:

> ‘അവനെ ക്രൂശിക്ക! അവനെ ക്രൂശിക്ക!’

9·3

യേശുക്രിസ്തു എന്നൊരു ചരിത്രപുരുഷൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവോ എന്നതിനെപ്പറ്റി പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വലിയ തർക്കങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും ജീവിച്ചിരുന്ന റോമൻ ചരിത്രകാരന്മാരും തന്നെ, അങ്ങനെയൊരാളിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ചിലർ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. ജെറുസലേം പിടിച്ചടക്കി ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഹീബ്രുക്കളെ അണിനിരത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു കലാപം നടത്തുകയും അത് പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ പതിവുപോലെ റോമൻ ഗവർണറുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് കൊല ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ജോഷ്വ എന്നൊരു നേതാവിനെപ്പറ്റി ചരിത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ആ ജോഷ്വയാണ് ജീസസ്സ് (യേശു) ആയിത്തീർന്നതെന്നും, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകളും അദ്ദേഹം വീണ്ടും വരുമെന്ന വിശ്വാസവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്കിടയിൽ മങ്ങാതെ നിലനിന്നുപോന്നുവെന്നും, യേശുക്രിസ്തുവെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകളുടെയും ഐതീഹ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം ഇതായിരിക്കാനാണിടയുള്ളതെന്നും ആർച്ചിബാൾഡ് റോബർട്സൻ, തന്റെ 'ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ക്രിസ്തു ഒരു ചരിത്രപുരുഷനായിരുന്നുവോ എന്ന വാദപ്രതിവാദത്തിലേക്ക് ഇവിടെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം നിസംശയമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വാധീനശക്തി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള മർദ്ദിതജനങ്ങളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയും മർദ്ദനങ്ങൾക്കെതിരായി അണിനിരത്തുകയും ചെയ്ത ഒരു വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ—അതായത്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ—റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെറിയ ചെറിയ സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഉപദേശ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്താനുംവേണ്ടി അവർ ഒന്നിച്ചുചേരും; ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കും; ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹരിക്കാനും ജോലികൾ കണ്ടുപിടിക്കാനും പരസ്പരം സഹായിക്കും. അടിമകളും കൈവേലക്കാരും മീൻ പിടുത്തക്കാരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും മറ്റു ദരിദ്രപ്പരിഷകളും സംഘങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായിച്ചേർന്നു. അവർക്കിടയിൽ അസമത്വമുണ്ടായിരുന്നില്ല; അസൂയയും വെറുപ്പുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി യേശുക്രിസ്തു വീണ്ടും വരുമെന്ന് അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ഉടമകളുടെയും പണമിടപാടുകാരുടെയും മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നേടുക, നിലം എല്ലാവർക്കും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നീതിപൂർവ്വകമായി വിഭജിക്കുക, സാധാരണക്കാരുടെ ഭരണം സ്ഥാപിക്കുക, സാധാരണക്കാരുടെ ദൈവത്തെ—സ്നേഹശീലനും കരുണാനിധിയുമായ യഹോവായെ—വാഴ്ത്തുക എന്നിവയായിരുന്നു ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പരിപാടി എന്ന് ആർച്ചിബാൾഡ് റോബർട്സൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഒരു പട്ടണത്തിലെ സംഘത്തിന് മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലെ സംഘങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും ദൈവരാജ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രഹസ്യസംഘങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെങ്ങും ഉയർന്നുവന്നു.

ക്രിസ്തുമതം വെറുമൊരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ല. അതൊരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു; മർദ്ദകവർഗക്കാർക്കെതിരായ ഒരു ജനകീയ പ്രക്ഷോഭമായിരുന്നു.

ധനികവർഗക്കാരും അവരുടെ ഭരണത്തലവന്മാരും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തെ തടയാൻവേണ്ടി ആവുന്നതും പരിശ്രമിച്ചുനോക്കി; നെറികെട്ട മർദ്ദനങ്ങൾ നടത്തിനോക്കി; ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്നും സ്ത്രീകളെ പൊതുസ്വത്താക്കുന്നവരാണെന്നും മറ്റുമുള്ള അപവാദങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ദിവസം ചെല്ലുംതോറും അധികമധികം പരന്നുപിടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

'ഫ്രാൻസിലെ വർഗസമരങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ഫ്രെഡറിക്ക് എംഗൽസ് എഴുതുന്നു:

> 'ശരിക്ക് പതിനാറ് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് അപകടം പിടിച്ച ഒരു ലഹളപ്പാർട്ടി റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വലിയൊരിളക്കമുണ്ടാക്കി. മതത്തേയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ അടിത്തറകളേയും അതു തുരങ്കംവെച്ചു. സീസറുടെ ഇച്ഛയാണ് പരമമായ നിയമം എന്ന വാദത്തെ അതു പരിപൂർണമായും നിഷേധിച്ചു. അതിന് സ്വന്തമായ ഒരു മാതൃഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല—അത് സാർവ്വദേശീയമായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും, ഗാൾ മുതൽ ഏഷ്യവരേയും, സാമ്രാജ്യാതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേക്കും, അതു വ്യാപിച്ചു. വളരെക്കാലത്തോളം രഹസ്യമായിട്ടാണ്, അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ്, അതു പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയത്. ഒടുവിൽ പരസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിനേടിക്കൊണ്ട് അത് പുറത്തുവന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. ഈ ലഹളപ്പാർട്ടി ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന പേരിലാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്'.

ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 64-ൽ നാടുവാണിരുന്ന നീറോ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്ത്യാനികളെ നശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു നീചമായ ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി തന്റെ കിങ്കരന്മാരെക്കൊണ്ട് റോം പട്ടണത്തെ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. എന്നിട്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് തീ വെച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞു പരത്തുകയും കുറ്റക്കാരെ ശിക്ഷിക്കാനെന്നുംപറഞ്ഞ് ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഘടനകൾ കെട്ടിപ്പടുത്ത സെൻറ് പോൾ, സെൻറ് പീറ്റർ എന്നീ സുപ്രസിദ്ധരായ ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാർ നീറോവിന്റെ മർദ്ദനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് മരണം വരിച്ചത്. പക്ഷേ, നീറോ ചക്രവർത്തിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചോരയൊഴുക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ; ക്രിസ്തുമതത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നേരേമറിച്ച്, ക്രിസ്തുമതപ്രക്ഷോഭം പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

മുപ്പത്തിരണ്ട് കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം, ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 96ൽ ഡൊമീഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റൊരു കൂട്ടക്കൊല നടന്നു. അതും പരാജയപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. ക്രിസ്തുമതം പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെട്ടു.

9.4

ആരംഭത്തിൽ മർദ്ദിതരായ ദരിദ്രജനവിഭാഗങ്ങൾ മാത്രമാണ് ക്രിസ്തുമത പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ, ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും പ്രക്ഷോഭം സാർവ്വത്രികവും സാർവ്വദേശീയവുമായി ശക്തിപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ധനികവർഗക്കാർക്കിടയിൽ നിന്നുപോലും അനേകം വ്യക്തികൾ അതിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ധനികരായ ഈ വ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളോടുകൂടിയാണ് ക്രിസ്ത്യൻ സംഘടനകളിലേക്ക് വന്നത്. അതിൻഫലമായി ക്രിസ്ത്യൻ സംഘങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ മെല്ലെ മെല്ലെ വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്വത്തുക്കളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും മേൽനോട്ടം നടത്താൻവേണ്ടി ബിഷപ്പുമാർ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന നേതാക്കന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ബിഷപ്പുമാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സഭകൾ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിട്ടാണ് ക്രിസ്ത്യൻപള്ളി രൂപവൽക്കരിച്ചത്. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും പള്ളി അവഗണിക്കപ്പെടാനാവാത്ത ഒരു ശക്തിയായിത്തീർന്നു.

പള്ളിയും ഭരണകൂടവും തമ്മിൽ ഗൗരവമേറിയ മത്സരങ്ങളാവിർഭവിച്ചു. ഭരണാധികാരികൾക്ക് പണത്തിന് വലിയ വിഷമം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഘട്ടമായിരുന്ന അത്. കുഴപ്പത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെടാനുള്ള എളുപ്പവഴി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചടക്കലാണെന്ന് അവർ വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള മർദ്ദനപരിപാടികൾക്ക് ഊക്കുകൂടി. ക്രിസ്ത്യാനികൾ രാജ്യത്തിൽ അസംതൃപ്തിയും അസമാധാനവും ആളിക്കത്തിക്കുന്ന രാജ്യദ്രോഹികളാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്ത്യൻ സഭകൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. സഭകളിലേക്കുള്ള വഴിപാടുകളും ദാനങ്ങളും തടയപ്പെട്ടു. സഭകളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ടു. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസികൾ വധിക്കപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ആശിച്ച ഫലമുണ്ടായില്ല. മർദ്ദനങ്ങളെ വകവെക്കാതെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങളുടെയും വിശ്വാസങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അതിൻഫലമായി അവരുടെ അന്തസ്സും സ്വാധീനശക്തിയും അതിവേഗം വർദ്ധിച്ചു. പട്ടാളക്കാർക്കിടയിൽപ്പോലും ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസം പരന്നുപിടിച്ചു. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കിടയിലും എന്തിന്, രാജകൊട്ടാരങ്ങൾക്കകത്തുപോലും, ക്രിസ്തുധർമ്മം നുഴഞ്ഞുകയറി.

ഈ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഫലമായി മറ്റൊന്നുണ്ടായി. പള്ളിയുടെ സ്വത്തുക്കൾ വർദ്ധിച്ചതോടെ ക്രിസ്തുമത പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലൊരു മാറ്റം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ധനികവർഗക്കാർ നുഴഞ്ഞുകയറിയതിന്റെ ഫലമായി ക്രമേണ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ വിപ്ലവപരമായ ഉള്ളടക്കത്തിനു ഉടവുതട്ടി. ഭരണാധികാരികളെ വണങ്ങണമെന്നും അവർക്ക് കീഴടങ്ങണമെന്നും പള്ളിയുടെ തലവന്മാർ ബഹുജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭമായപ്പോഴേക്കും വർഗസമരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വർഗസഹകരണം തലപൊക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘അടിമകളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിബിംബങ്ങളായി കണക്കാക്കണം’. എന്നും മറ്റുമുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

ക്രി: 305-ൽ ഡയോക്ലീഷ്യൻ ചക്രവർത്തി അനാരോഗ്യം കാരണം സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തതിനുശേഷം ഭരണാധികാരികളുടെ നയത്തിലും ഒരു വമ്പിച്ച മാറ്റം കാണപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ അനന്തരാവകാശികളായ കോൺസ്റ്റാൻറീനും ലിസീനിയനും തമ്മിൽ സിംഹാസനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ വഴക്കുകളെ ക്രിസ്ത്യൻ സഭകൾ സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിച്ചു. വഴക്കുകൾ നീണ്ടുനിൽക്കുംതോറും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഒടുവിൽ, ക്രി. 313ൽ മിലാനിൽവെച്ച് കോൺസ്റ്റാൻറീനും ലിസീനിയനും തമ്മിൽ സന്ധിയായി. സാമ്രാജ്യത്തിലെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങൾ കോൺസ്റ്റാൻറിനും കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങൾ ലിസീനിയനും പങ്കിട്ടെടുത്തു. അതോടൊപ്പംതന്നെ രണ്ടുപേരും ഒപ്പിട്ട ഒരു കല്പനയും പുറത്തുവന്നു. ‘എഡിക്ട് ഓഫ് മിലാൻ’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആ കല്പനയനുസരിച്ച് ക്രിസ്തുമതത്തിന് മറ്റു മതങ്ങളോടു തുല്യമായ പദവി നൽകപ്പെട്ടു.

കോൺസ്റ്റാൻറിനും ലിസീനിയനും തമ്മിലുണ്ടായ യോജിപ്പ് അധികകാലം നിലനിന്നില്ല. ഏറെക്കഴിയുന്നതിന് മുമ്പ് ലിസീനിയനെ തോല്പിച്ച് കോൺസ്റ്റാൻറീൻ ഏകച്ഛത്രാധിപതിയായി.

കോൺസ്റ്റാൻറീൻ സ്വയമൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാവുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം തന്റെ പുത്രന്മാരെയെല്ലാം ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്തു. പള്ളിയുടെ സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം വിപുലമായ തോതിൽ പ്രചാരവേലകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. നികുതികളിൽ നിന്നും ഭരണകൂടം സംബന്ധിച്ച മറ്റു ചുമതലകളിൽ നിന്നും പാതിരിമാരെ ഒഴിവാക്കി. പള്ളികൾക്ക് സ്വത്തുക്കൾ സമ്പാദിക്കാൻ മാത്രമല്ല, സ്വന്തമായി കോടതികൾ നടത്താൻപോലും അധികാരം നൽകി. അങ്ങനെ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, അതേവരെ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടും വേട്ടയാടപ്പെട്ടും കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഭരണാധികാരത്തിന്റെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചു. ഭരണാധികാരികളുടെയും ധനികവർഗക്കാരുടെയും അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി പള്ളികൾ വലിയ സ്വത്തുടമകളായി മാറി.

പക്ഷേ, അതോടൊപ്പം തന്നെ ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ആഭ്യന്തരക്കുഴപ്പവുമാരംഭിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളിലൊരു വിഭാഗം, പ്രത്യേകിച്ചും മർദ്ദിതരുടെ വിഭാഗം, ചെങ്കോലും കുരിശും തമ്മിലുണ്ടായ സന്ധിയെ എതിർത്തു. പുരോഹിതന്മാരുടെ ജീവിതരീതിയും സുഖഭോഗങ്ങളും ക്രിസ്തുദേവൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച മാർഗത്തിനെതിരാണെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ചക്രവർത്തിയെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി ദൈവരാജ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച പള്ളി മേധാവികളെ അവർ കഠിനമായി ആക്ഷേപിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ പള്ളിഭരണത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച ആ വിപ്ലവകാരികളെ അടിച്ചമർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭരണാധികാരികളും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൈകോർത്തുപിടിച്ചു.

9.5

ഫ്യൂഡലിസത്തിലെ ക്രിസ്തുമതം

ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയിൽ പള്ളിയുടെ സ്വത്തുക്കളും സ്വാധീനശക്തിയും പൂർവാധികം വർദ്ധിച്ചു. പള്ളിയായിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫ്യൂഡൽ യൂറോപ്പിന്റെ കേന്ദ്രം. ജനങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് നാടുവാഴികളുടെയും പള്ളിമേധാവികളുടെയും സ്വത്തുടമാവകാശങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനാണ് അതു പരിശ്രമിച്ചത്. സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കാനും നാടുവാഴിത്തപരമായ ചൂഷണവ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്താനും വേണ്ടി അത് എല്ലാത്തരം മർദ്ദനമുറകളേയും ന്യായീകരിച്ചു. എംഗൽസ് എഴുതുന്നു:

> ‘തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്ന് അവസാനത്തെ കാശുകൂടി പിഴിഞ്ഞെടുക്കുകയോ പള്ളിവക എസ്റ്റേറ്റുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻവേണ്ടി അവർ മൃഗീയമായ ബലാൽക്കാരം മാത്രമല്ല, മതപരമായ എല്ലാ ചതിപ്പണികളും ഉപയോഗിച്ചു. ദേഹപീഡനത്തിനുള്ള മർദ്ദനോപകരണങ്ങളുടെ ഭീകരതകൾ മാത്രമല്ല, സമുദായഭ്രഷ്ടിന്റെയും പാപപരിഹാരനിഷേധത്തിന്റെയും ഭീകരതകൂടിയും അവർ പ്രയോഗിച്ചു. കുറ്റസമ്മതമുറിയിലെ എല്ലാത്തരം സൂത്രപ്പണികളും അവരവലംബിച്ചു’.

‘പീപ്പിൾസ് ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ട്’. എന്ന തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എ. എൽ. മോർട്ടൻ വിവരിക്കുന്നു:

> ‘നിലം സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടി പള്ളികൾ നരകഭീഷണി മുതൽ തനി കള്ളരേഖയുണ്ടാക്കൽ വരെയുള്ള എല്ലാത്തരം സൂത്രപ്പണികളും പ്രയോഗിച്ചു. അങ്ങനെ പണവ്യവസ്ഥയ്ക്കുതന്നെ ഒരു ദൗർബല്യമായിത്തീരുമാറ് പള്ളിവക നിലങ്ങൾ അത്രയ്ക്ക് വിപുലമായിത്തീർന്നു. മറ്റുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഇതുകാരണം വലിയ വിഷമമുണ്ടായി. പള്ളിവക നിലങ്ങൾക്ക് നികുതിയും സൈനിക സേവനത്തിനുള്ള ബാദ്ധ്യതകളും കുറവായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുളവാകുന്ന കമ്മി നികത്താൻ കൃഷിക്കാർ കൂടുതൽ ഭാരം ചുമക്കേണ്ടിവന്നു. പള്ളികളുടെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളോടൊപ്പം കൃഷിക്കാരുടെ മേലുള്ള മർദ്ദനങ്ങളും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു’.

പള്ളിമേധാവിത്വം മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികശരീരത്തെ മാത്രമല്ല, ആത്മാവിനെപ്പോലും, അടിമപ്പെടുത്തി. വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരവും സാന്മാർഗ്ഗികബോധവുമെല്ലാം പള്ളിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. പള്ളിയുടെ കല്പനകളനുസരിക്കാത്തവരെല്ലാം മൃഗീയമായി മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയോ ചുട്ടുകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തു.

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആഭ്യന്തര കുഴപ്പങ്ങൾ കാരണം പള്ളിമേധാവികൾ രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു. ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച്, റോമൻ കത്തോലിക് ചർച്ച് എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം പള്ളിമേധാവിത്വങ്ങളാവിർഭവിച്ചു. റോമൻ കാത്തോലിക്ക പള്ളിയുടെ തലവനായ മാർപാപ്പ ലോകത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ കീഴിലാക്കാനാണ് പരിശ്രമിച്ചത്. ഈ പരിശ്രമം പള്ളിയുടെ ആഭ്യന്തര കുഴപ്പങ്ങളെ മൂർച്ഛിപ്പിച്ചു.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, സാംസ്കാരികവും ആത്മീയവും ശാസ്ത്രസംബന്ധിയുമായ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും പള്ളിമേധാവിത്വം തലയിട്ടു. പുരോഗമനപരമായ പുസ്തകങ്ങളെയെല്ലാം അതു നിരോധിച്ചു. എതു തരത്തിലുമുള്ള നവീനാശയങ്ങളേയും അതു തടഞ്ഞുനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഗലീലിയോവിന്റെ നേരെ നടത്തപ്പെട്ട ആക്രമണം ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. 1632-ലാണ് ഗലീലിയോ തന്റെ ‘ഡയലോഗോ’ എന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തത്. അടുത്തകൊല്ലം തന്നെ പ്രസ്തുത പുസ്തകം നിരോധിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ കർത്താവ് കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന കല്പന ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കുക:

> ‘പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സൂര്യൻ ചലിക്കാതെ നിൽക്കുന്നുവെന്നും ഭൂമിയാണ് രാപ്പകൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുമുള്ള തത്വം സത്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനും, ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾ ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചതിനും വേദപുസ്തകങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള തുടർച്ചയായ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് വേദപുസ്തകങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞതിനും ഫ്ളോറൻസിലെ പരേതനായ വിൻസെൻസോ ഗലീലിയോവിന്റെ പുത്രനും എഴുപതു വയസ്സ് പ്രായമുള്ളവനുമായ ഗലീലിയോ 1615-ൽ ഈ വിശുദ്ധ നീതിപീഠത്തിൽ അധിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി’.
>
> ‘അതിനാൽ അതു മുതൽക്ക് പരിശുദ്ധവിശ്വാസത്തിനെതിരായി തുടരുന്നതും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനർത്ഥങ്ങളേയും ക്രമക്കേടുകളേയും തടയണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധ നീതിപീഠം...’
>
> ‘സൂര്യനാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവെന്നും അതു ചലിക്കാതെ നിൽക്കുകയാണെന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തം തത്വശാസ്ത്രപരമായി അബദ്ധവും തെറ്റും വേദപുസ്തകത്തിന് വ്യക്തമായും എതിരായതുകൊണ്ട് ഔപചാരികമായി മതദ്രോഹപരവുമാണ്. ‘ഭൂമിയല്ല പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവെന്നും അത് അചഞ്ചലമല്ലെന്നും നേരെമറിച്ച് രാപ്പകൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തവും തത്വശാസ്ത്രപരമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, വിശ്വാസത്തിന് നിരക്കാത്തതുമാണ്’.

പള്ളിമേധാവിത്വം ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ഗലീലിയോവിന്റേതുപോലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയും ഭാവിയിൽ എഴുതപ്പെടാനിടയുള്ളവയുമായ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും അത് എന്നന്നേക്കുമായി നിരോധിച്ചു:

> ‘ഭൂമി ചുറ്റിത്തിരിയുന്നുവെന്നും സൂര്യൻ ചലിക്കുന്നില്ലെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്ന എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇതിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’.

ഈ നിരോധന കല്പനയനുസരിച്ച് കോപ്പർനിക്കസ്, കെപ്ലയർ, ഗലീലിയോ തുടങ്ങിയുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്ക് പരലോകത്തിൽ നരകവും ഇഹലോകത്തിൽ പിഴകൾ, ജയിൽശിക്ഷ മുതലായവയും വിധിക്കപ്പെട്ടു. 1822-ൽ മാത്രമാണ് ഈ നിരോധക്കല്പന റദ്ദാക്കപ്പെടുകയും ജ്യോതിശാസ്ത്രസംബന്ധിയായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാൻ കത്തോലിക്കർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തത്.

പക്ഷേ, അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, സർവ്വശക്തമായ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ വിരോധക്കല്പനയെ വകവെയ്ക്കാതെ ഭൂമി സൂര്യനുചുറ്റും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു!

9.6

നാട്ടുവാഴി പ്രഭുത്വവും കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയും അത്രമേൽ കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടന്നതുകൊണ്ട് നാട്ടുവാഴി പ്രഭുത്വത്തിനെതിരായി കർഷകബഹുജനങ്ങൾ നടത്തിയ സമരങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ പള്ളി മേധാവിത്വത്തിനും എതിരായിത്തീർന്നു. കർഷകസമരങ്ങൾ പള്ളിയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിനെത്തന്നെയും ശിഥിലമാക്കി. പോപ്പ്, ബിഷപ്പുമാർ മുതലായ മേലേക്കിടയിലുള്ള പള്ളിമേധാവികൾ ഫ്യൂഡൽ ചൂഷണത്തേയും നാട്ടുവാഴി മേധാവിത്വത്തെയും ന്യായീകരിച്ചപ്പോൾ താഴേക്കിടയിലുള്ള സാധാരണ പാതിരിമാരിൽ പലരും കർഷകസമരങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊണ്ടു. രണ്ടു കൂട്ടരും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിലാണ് സംസാരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തത്. മേലേക്കിടയിലുള്ളവർ ‘ഇൻക്വിസിഷൻ’ എന്ന മർദ്ദനോപകരണമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ബഹുജനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെയും ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും മനുഷ്യ പുരോഗതിയേയും നിർദ്ദയം എതിർത്തപ്പോൾ താഴേക്കിടയിലുള്ള പുരോഹിതന്മാർ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ പള്ളിമേധാവിത്വത്തിൻറ ചൂഷണത്തെ എതിർക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ക്രി. 1370-ൽ വൈക്ലിഫ് എന്ന പാതിരി ബൈബിൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പൗരോഹിത്യത്തെ പോർ വിളിച്ചു. സ്വകാര്യസ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുമതതത്വങ്ങൾക്കെതിരാണെന്നും ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും സമമായി അനുഭവിക്കാനുള്ളതാണെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പള്ളിമേധാവികളുടെയും കന്യാമഠങ്ങളുടെയും സ്വത്തുക്കളെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു വിതരണം ചെയ്യാൻ ക്രിസ്തുധർമവിശ്വാസികളായ കൃഷിക്കാരോടാഹ്വാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. വൈക്ലിഫിന്റെ അനുയായിയായ ജോൺബാൾ എന്ന മറ്റൊരു പുരോഹിതൻ ക്രിസ്ത്യാനികളായ കൃഷിക്കാരോട് ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചു:

> ‘എന്റെ നല്ലവരായ ജനങ്ങളെ! എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും പൊതുവുടമയിലാക്കുന്നതുവരെ, അടിയാളരെന്നോ പ്രമാണികളെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതാകുന്നതുവരെ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാര്യങ്ങളൊന്നും നേരെയാവുക സദ്ധ്യമല്ല; ഒരിക്കലുമൊട്ടു നേരെയാവുകയുമില്ല. നാമെല്ലാം പ്രഭുക്കളെന്നു വിളിക്കുന്ന അവർക്ക് എന്തുകാരണം കൊണ്ടാണ് നമ്മളേക്കാൾ മേന്മ ലഭിക്കുന്നത്? അവരെങ്ങിനെയാണതിനർഹരാവുന്നത്? നമ്മളെ അവരെന്തിനാണ് അടിമകളാക്കി വെക്കുന്നത്? നമ്മളൊക്കെ ഒരേ പിതാവിനും മാതാവിനും—പിറന്നവരാണെങ്കിൽ അവർക്കെങ്ങിനെ നമ്മളേക്കാളേറെ യജമാനന്മാരെന്നവകാശപ്പെടാൻ കഴിയും? അവരതെങ്ങിനെ തെളിയിക്കും? നമ്മെക്കൊണ്ട് അവർ പണിയെടുപ്പിക്കുകയും അവർക്ക് ചെലവിടാൻ വേണ്ടി നമ്മൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതൊഴിച്ചാൽ വേറെയെന്താണവർക്കൊരു മേന്മയുള്ളത്? അവർ വെൽവെറ്റു തുണികളും രോമംകൊണ്ടും പട്ടുരോമം കൊണ്ടും അലംകൃതമായ കോട്ടുകളുമണിയുന്നു. നമ്മളോ, പരുപരുത്ത പരുത്തിത്തുണികളുടുക്കുന്നു. അവർക്ക് വീഞ്ഞുണ്ട്, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുണ്ട്, നല്ല അപ്പമുണ്ട്. നമ്മൾക്കോ, മുത്താറിറൊട്ടിയും മറ്റുള്ളവരുടെ എച്ചിലുകളും പുല്ലും വെള്ളവും! അവർക്ക് നല്ല പാർപ്പിടങ്ങളുമുണ്ട്, മോടികൂടിയ അരമനകളുണ്ട്. നമുക്കോ, പ്രാരാബ്ധങ്ങളും അദ്ധ്വാനവും. പിന്നെ നമ്മൾ വയലുകളിലെ കാറ്റിനോടും മഴയോടും എതിർത്തു നിൽക്കുകയും വേണം. നമ്മിൽനിന്നും നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനത്തിൽ നിന്നുമാണ് തങ്ങളുടെ ധാടികൾ നിലനിർത്താനുള്ള വക അവർക്ക് കിട്ടുന്നത്. എന്നിട്ടും, അവർ നമ്മെ അടിയാളരെന്നു വിളിക്കുന്നു. അവരുടെ കല്പനയനുസരിക്കാനമാന്തം കാണിച്ചാൽ അവർ നമ്മളെപ്പിടിച്ചു തല്ലുന്നു’...

ഗ്രാത്തിയൻ എന്ന മറ്റൊരു പുരോഹിതൻ ബൈബിളുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

> ‘ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും പൊതുസ്വത്താക്കി മാറ്റണം’.

‘ലെവലർ’മാരുടെയും ‘ഡിഗ്ഗർ’മാരുടെയും ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പ്രധാനമായും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്നാണ് പ്രചോദനം ലഭിച്ചത്. അവരുടെ നേതാവായ വിൻസ്റ്റലി എന്ന ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതൻ തന്റെ അനുയായികൾക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തു:

> ‘സൂത്രക്കാരായ പള്ളിയുടമകൾക്കറിയാം, തങ്ങളുടെ ദിവ്യപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ മയക്കി അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ സ്വർഗത്തിലെ സ്വത്തുക്കളുടെയും മരണാനന്തരമുള്ള ശ്രേയസിന്റെയും നേർക്കു തിരിച്ചുവിട്ടാൽ തങ്ങൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഭൂമിയിലെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാമെടുത്തുപയോഗിക്കാനും ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ അടിമകളാക്കാനും കഴിയുമെന്ന്’.

ജർമനിയിൽ ലൂതറുടെയും ഫ്രാൻസിൽ കാൽവിന്റെയും നേതൃത്വത്തിലാരംഭിച്ച മതപരിഷ്ക്കരണ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ പള്ളി മേധാവിത്വത്തിനു നൽകിയ പ്രഹരങ്ങൾ ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. റിഫൊർമേഷൻ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഈ മതപരിഷ്ക്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തെത്തുടർന്ന് ഒട്ടനവധി പുരോഹിതന്മാർ പള്ളിമേധാവികളുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനെതിരായി മുന്നോട്ടുവന്നു. പള്ളിമേധാവികൾ കുറ്റമറ്റവരാണെന്നും അവരുടെ കല്പനകൾ അലംഘനീയമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾക്ക് വലിയ ഉലച്ചിൽ തട്ടി. പുരോഗമന വാദികളായ പുരോഹിതന്മാർ ഒരു കയ്യിൽ ബൈബിളും മറ്റേ കയ്യിൽ വാളുമായി കർഷക ലഹളകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. 1525ൽ ജർമനിയിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട കർഷക കലാപത്തിൽ തോമസ് മുൻസർ എന്ന പുരോഹിതൻ വഹിച്ച പങ്ക് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയത്തക്കതാണ്. യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ല, പാവങ്ങളുടെ നേതാവായ പ്രവാചകൻ മാത്രമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾ ചൂഷിതരും മർദ്ദിതരുമായ ബഹുജനങ്ങളുടെ ചേരിയിൽ അണിനിരക്കണമെന്നും മുൻസർ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. സ്വർഗരാജ്യമെന്നുവെച്ചാൽ വർഗവ്യത്യാസങ്ങളും സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയും ഭരണകൂടവുമില്ലാത്ത ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയാണെന്നും സമത്വസുന്ദരമായ ഇത്തരമൊരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയെ എതിർക്കുന്നവരെല്ലാം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു.

ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങളുടെ ഈ പുനരുദ്ധാരണമാണ് ഫ്യൂഡലിസത്തിനെതിരായ വിപ്ലവത്തിന് വഴിതെളിച്ചത്.

9.7
പുരോഗതിയുടെ ശത്രുക്കൾ

1889-ൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവം യഥാർത്ഥത്തിൽ പള്ളി മേധാവിത്വത്തിനെതിരായ വിപ്ലവം കൂടിയായിരുന്നു. രാജകീയ ഭരണത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി പള്ളിമേധാവികൾ തങ്ങളുടെ എല്ലാ ശക്തിയുമെടുത്തുപയോഗിച്ചു. പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ല. കുരിശിന്റെയും ചെങ്കോലിന്റെയും അപവിത്രമായ കൂട്ടുകെട്ടിനെ തട്ടിത്തകർത്തുകൊണ്ട് വിപ്ലവം വിജയിച്ചു.

ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയം ലോകത്തിലൊട്ടുക്കും പുരോഗമനപരങ്ങളായ പുതിയ ആശയങ്ങൾക്കും പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വഴിതെളിയിച്ചു.

ചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഈ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞുനിർത്താനാണ് പള്ളിമേധാവിത്വം പണിപ്പെട്ടത്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജനാധിപത്യം, നവീകരണവാദം (ലിബറലിസം), മതാതീതരാഷ്ട്രം (സെക്യുലറിസം) മുതലായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയെല്ലാം എതിർക്കുകയാണ് കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി മേധാവികൾ ചെയ്തത്.

കത്തോലിക്കരുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തയ്യാറാക്കിയ ചോദ്യോത്തരരൂപത്തിലുള്ള ഒരു വേദോപദേശം 'കത്തോലിക്കാ പള്ളി ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നേരെ' എന്ന തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ അവരോ മാൻഹാറ്റൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലെ രസകരമായ ഒരു ഭാഗമാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്:

ചോദ്യം: ലിബറലിസം പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്താണ്?

ഉത്തരം: ഭരണകൂടം പള്ളിയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണമെന്ന്.

ചോദ്യം: ലിബറലിസം എന്തു തരത്തിലുള്ള പാപമാണ്?

ഉത്തരം: അത് വിശ്വാസത്തിനെതിരായ ഏറ്റവും കഠോരമായ ഒരു പാപമാകുന്നു.

ചോദ്യം: എന്തുകൊണ്ടാണ് അതു പാപമാകുന്നത്?

ഉത്തരം: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പള്ളി വിലക്കിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളാണ് അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്.

ചോദ്യം: കത്തോലിക്കർ നവീകരണവാദികളുടെ പത്രം വായിക്കുന്നതു പാപമാണോ?

ഉത്തരം: തീർച്ചയായും; എന്നാൽ, 'സ്റ്റോക്ക് എക്സ്ചേഞ്ച്' വാർത്തകൾ വായിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല.

ചോദ്യം: നവീകരണവാദികൾ നിർത്തുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കു വോട്ടുചെയ്താൽ അത് ഏതുതരം ദോഷമാണ്?

ഉത്തരം: തീർച്ചയായും അതു ചാവുദോഷമാകുന്നു.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും പല രാജ്യങ്ങളിലും സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങൾ പരന്നുപിടിച്ചു. പള്ളിമേധാവിത്വം സോഷ്യലിസത്തിനെതിരായിട്ടാണ് നിലയുറപ്പിച്ചതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'ധനികന്മാരുടെ ഐശ്വര്യത്തിൽ ആഹ്ലാദിക്കുകയും അവരുടെ സഹായത്തെ ആശ്രയിക്കുകയുമാണ് ദരിദ്രന്മാർ ചെയ്യേണ്ടത്'. എന്നാണ് പോപ്പ് ലിയോ പതിമൂന്നാമൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്.

9.8

1905-ൽ റഷ്യയിലൊരു വിപ്ലവമുണ്ടായി. പണിമുടക്കങ്ങളും കലാപങ്ങളും പരന്നുപിടിച്ചു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി.

'റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് ജനങ്ങൾ ചരിത്രാതീത കാലം മുതൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനും ചക്രവർത്തിക്കും പിതൃരാജ്യത്തിനുംവേണ്ടി നിലകൊണ്ടിട്ടുള്ളവരാണ്. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ അവർ റഷ്യയ്ക്കകത്തും പുറത്തുമുള്ള പിതൃരാജ്യ ശത്രുക്കളുടെയും ദുഷ്ടന്മാരുടെയും പ്രേരണകൾക്ക് വിധേയരായി, തങ്ങളുടെ സമാധാനപരമായ തൊഴിലുകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സംഘം ചേരുകയും തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ ചവിട്ടിത്തേക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ഭാവത്തിൽ അവയെ ബലാൽക്കാരമായി പിടിച്ചെടുക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് സമാധാനപ്രിയരായ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ശത്രുതയും അസുഖവുമുണ്ടാകും. മാത്രമല്ല, പലർക്കും ഭക്ഷണമില്ലാതാവുകയും മറ്റു പലർക്കും വായിൽ ശാപവചനങ്ങളും ഹൃദയത്തിൽ കയ്പുമായി മാനസാന്തരമില്ലാതെ മരിക്കാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ശ്രമിക്കുന്നത് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനത്തെ തകിടം മറിക്കുവാനും ചക്രവർത്തിയുടെ ഏകാധിപത്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനുമാകുന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക. ചക്രവർത്തിയെ ബഹുമാനിക്കുക. ദൈവം അഭിഷേകം ചെയ്ത എല്ലാ ശക്തികൾക്കും കീഴടങ്ങുക. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പോടെ പണിയെടുക്കുക'.

1905-ലെ വിപ്ലവം പരാജയപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വിജയിച്ചില്ല. ഏറെക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ബോൾഷെവിക്ക് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം വീണ്ടും മുന്നേറാൻ തുടങ്ങി എന്നല്ല, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വിശ്വസിച്ചുപോന്ന അനേകമനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബോൾഷെവിക്ക് പാർട്ടിയുടെ കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നേതാക്കന്മാർ വിറളിയെടുത്തു. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിലണിനിരന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ അവർ ശപിച്ചു:

> 'ദൈവദത്തമായ നമ്മുടെ അധികാരത്തോടുകൂടി നാം, നിങ്ങൾ വിശുദ്ധകൂദാശകളെ സമീപിക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നപേരിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നവരോ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ജനിച്ചവരോ ആണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മുടക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗത്തിലെ വിരൂപ സത്വങ്ങളായ ഇവരുമായി ഒരു സഹവാസത്തിലും ഏർപ്പെടരുതെന്നും ആ പാപികളെ അകറ്റിനിർത്തണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ മക്കളോട് നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നു'.

എന്നിട്ടും, ഫലമുണ്ടായില്ല. 1917-ലെ വിപ്ലവം വിജയിച്ചു. ചക്രവർത്തി പോയി. ജന്മിത്വവും മുതലാളിത്തവും പോയി. പള്ളിമേധാവികളുടെ കല്പനകളേയും ശാപങ്ങളേയും വകവെക്കാതെ റഷ്യയിലൊരു പുതിയ സാമൂഹ്യഘടന ഉടലെടുത്തു.

9.9

സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിച്ചതിനുശേഷം വത്തിക്കാന്റെ പിന്തിരിപ്പൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഊക്കുകൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തത്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും അവരെതിർത്തു. സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തേയും ഫാസിസത്തേയും അവർ പിന്താങ്ങി.

1922-ൽ ഇറ്റലിയിൽ ജനാധിപത്യത്തെ പിച്ചിച്ചീന്തിക്കൊണ്ട് അധികാരത്തിലെത്തിയ മുസ്സോളിനി തന്റെ ഫാസിസ്റ്റ് ഭരണമാരംഭിച്ചു. 'ജനാധിപത്യത്തേയും പാർലമെൻററി സ്ഥാപനങ്ങളേയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത' പോപ്പ് പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ മുസ്സോളിനിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു: 'ദൈവം അയച്ചുതന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണദ്ദേഹം!'

1932 സെപ്റ്റംബറിൽ ഇറ്റലിയിലെ പാപ്പൽ പ്രതിനിധിയായ കാർഡിനൽ ഗാസ്പാരി ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു:

> 'ഇന്നത്തെ സാർവ്വലൗകികക്കുഴപ്പത്തിൽ വ്യക്തതയോടെ കാര്യങ്ങൾ കാണുന്ന ആൾ മുസ്സോളിനി മാത്രമാണ്. കനത്ത ഭരണയന്ത്രത്തെ ശരിയായ മാർഗത്തിലൂടെ നയിക്കാൻ, അതായത് അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ ധാർമികനിയമങ്ങൾക്ക് യോജിച്ച തരത്തിൽ നടത്താൻ, അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്'.
>
> (കത്തോലിക്ക് ചർച്ച് എഗൻസ്റ്റ് റ്റ്വൊൻറിയത്ത് സെൻച്വറി, പേജ് 123)

1935 ഒക്ടോബർ ആരംഭത്തിൽ മുസ്സോളിനിയുടെ ഫാസിസ്റ്റ് ഇറ്റലി അബിസീനിയയെ ആക്രമിച്ചു. പരിഷ്കൃതലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കിരയായ ആ ആക്രമണത്തെ മിലാനിലെ കാർഡിനൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ന്യായീകരിച്ചതിങ്ങനെയാണ്:

> 'ഇറ്റലിയുടെ ഫാസിസ്റ്റ് കൊടി ഇപ്പോൾ എത്യോപ്യയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിന്, അടിമകളുടെ വിമോചനത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറക്കാനും അതേ സമയത്തുതന്നെ നമ്മുടെ മിഷിനറി പ്രചാരവേലകൾക്ക് സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാക്കാനുമുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ, വിജയങ്ങൾ കൈവരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്'.
>
> (ടി പുസ്തകം, പേജ് 127)

1933ൽ ജർമനിയിൽ ഹെർ ഹിറ്റ്ലർ പാർലമെൻറ് ഭരണമവസാനിപ്പിച്ച് തന്റെ സ്വേച്ഛാധിപത്യഭരണമാരംഭിച്ചു. മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളെന്ന പോലെതന്നെ പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള കത്തോലിക്കരും നാസിസത്തിന്റെ മർദ്ദനങ്ങൾക്കിരയായി, മറ്റു പത്രങ്ങളെന്നപോലെതന്നെ കത്തോലിക്കാ പത്രങ്ങളും നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഒട്ടനവധി പാതിരിമാർ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും ഹിറ്റ്ലറുമായി ഒരൊത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കാനാണ് വത്തിക്കാൻ മുതിർന്നത്.

1941ൽ ഹിറ്റ്ലർ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ ആക്രമിച്ചു. ഏറെക്കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജർമനിയിലെ ബിഷപ്പുമാർ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

> 'ബോൾഷെവിസത്തിന്റെ തോൽവി അവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വങ്ങളുടെ വിജയത്തിനു സമമാണ്!'

നാസി പട്ടാളങ്ങൾ സ്റ്റാലിൻ ഗ്രാഡിലെത്തിയപ്പോൾ 'നിരീശ്വരവാദികളുടെ റഷ്യ ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്ന് കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്' എന്നു വിശ്വസിച്ചു.

ഫാസിസത്തിന്റെ വിജയത്തിനും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പരാജയത്തിനും വേണ്ടി പള്ളികളിൽ മുട്ടുകുത്തപ്പെടുകയും ഒട്ടനവധി മെഴുകുതിരികൾ കത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പക്ഷേ, പള്ളിമേധാവികളുടെ പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചില്ല. മെഴുകുതിരികൾ കത്തിയതു വെറുതെയായി! ഹിറ്റ്ലറും മുസ്സോളിനിയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും കമ്യൂണിസത്തിന്റെയും സ്വാധീനശക്തി പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു.

ഇറ്റലിയിലാണല്ലോ കത്തോലിക്കാപള്ളിയുടെ തലസ്ഥാനം. ഇറ്റലിയിലെ കുത്തകമുതലാളിത്തത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കാനും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയെ തടയാനും വേണ്ടി വത്തിക്കാൻ തങ്ങളുടെ എല്ലാ ശക്തിയുമെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇറ്റലിയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം മേൽക്കുമേൽ ശക്തിപ്പെട്ടുവരികയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ ഫലങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു വ്യക്തമാവും. ഉദാഹരണത്തിനു 1946 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇറ്റലിയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് കിട്ടിയ വോട്ട് 7,38,651 മാത്രമാണ്. 1953ലെ പാർലമെൻറ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അത് 60 ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചു. ഹംഗറിയിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾക്കുശേഷം കമ്യൂണിസം കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രചാരവേല ചെയ്യപ്പെട്ടു. പള്ളിമേധാവിത്വം കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കെതിരായ ആക്രമണം കൂടുതൽ ഊർജ്ജിതമാക്കി. എന്നിട്ടും 1957-ലെ കമ്യൂൺ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ കൂടുതൽ സ്തുത്യർഹമായ വിജയമാണ് ലഭിച്ചത്. മുമ്പൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽപോലും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിച്ചു. പാർട്ടിക്ക് പിന്തുണ നൽകിയവരിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം മതവിശ്വാസികളായ കത്തോലിക്കരാണെന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയത്തക്കതാണ്.

കത്തോലിക്കർ കൂടുതലുള്ള ഫ്രാൻസ്, ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയ, പോളണ്ട് തുടങ്ങിയ മറ്റു യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല. എല്ലായിടത്തും കത്തോലിക്കരായ പാർട്ടി മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണം കൊല്ലന്തോറും വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

കത്തോലിക്കാപള്ളി മേധാവികൾ ലോകകമ്യൂണിസത്തിനെതിരായ തങ്ങളുടെ കുരിശുയുദ്ധം വലിയ വാശിയോടുകൂടി ഇപ്പോഴും തുടർന്നുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, കമ്യൂണിസത്തിന്റെ അജയ്യവും അപ്രതിരോധ്യവുമായ ശക്തിക്കു കടിഞ്ഞാണിടാൻ ഒരിടത്തും അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലായിടത്തും കമ്യൂണിസത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി കൂടിക്കൂടിവരികയാണ്.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് മുമ്പ് ലോകത്തിലാകെയുണ്ടായിരുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ എണ്ണം 43 ലക്ഷം മാത്രമായിരുന്നു. യുദ്ധകാലത്ത് അവയ്ക്ക് വളരെ ത്യാഗങ്ങളനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നിട്ടും 1959 ആയപ്പോഴേക്കും ലോകത്തിലാകെയുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ എണ്ണം 3 കോടി 30 ലക്ഷം ആയി വർദ്ധിച്ചു.

ഈ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനകാരണമെന്താണെന്ന് 1913ൽ തന്നെ സഖാവ് ലെനിൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

> 'കമ്യൂണിസം അജയ്യമാണ്; കാരണം, അതു സത്യമാണ്'.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ശക്തികൾ മാത്രമല്ല വളർന്നത്. അടിമരാജ്യങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ശക്തിപ്പെട്ടു. ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും ജനകോടികൾ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിനെതിരായി തലയുയർത്തി.

കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി മേധാവികൾ ഒരിടത്തും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പിന്താങ്ങുകയുണ്ടായില്ല. എല്ലായിടത്തും സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെയും കൊളോണിയലിസത്തിന്റെയും ചേരിയിലാണ് അവർ നിലയുറപ്പിച്ചത്.

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം വിജയിക്കുന്നതുവരെയും കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി മേധാവികൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിനെയാണ് സഹായിച്ചത്. കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ നയത്തെ എതിർക്കാൻ മഹാത്മാഗാന്ധി പോലും നിർബന്ധിതനായി. ഗാന്ധിജി തുറന്നുപറഞ്ഞു:

'...യാഥാസ്ഥിതിക ക്രിസ്തുമതത്തെ (അതായത് റോമൻ കത്തോലിക്കാമതത്തെ) ഇന്നു ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശത്തെ അത് വളച്ചൊടിച്ചു വികൃതമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ഒരേഷ്യക്കാരനായിരുന്നു. പല മാർഗങ്ങളിലൂടെയും അദ്ദേഹം തന്റെ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, റോമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പിന്തുണ നേടിയതോടെ അതൊരു സാമ്രാജ്യത്വമായിത്തീർന്നു. ഇന്നും അത് അങ്ങനെതന്നെയാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്'.

9.10

സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ സ്തുതിപാഠകന്മാർ

1929–33-ലെ ലോകസാമ്പത്തിക കുഴപ്പം ചരിത്രത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രതിഭാസങ്ങളിലെന്നപോലെത്തന്നെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലും വമ്പിച്ച കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഭവമാണ്. മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലും കോളണി രാജ്യങ്ങളിലും ദുസ്സഹമായ പട്ടിണിയും തൊഴിലില്ലായ്മയും പരന്നുപിടിച്ച ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരുഭാഗം വരുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ പട്ടിണിയും തൊഴിലില്ലായ്മയും എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതി വിജയിച്ചത്.

മുന്നണിയിലുള്ള മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ പോലും സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പത്തിന്റെ ചുഴിയിൽപ്പെട്ടു നട്ടം തിരിയുമ്പോൾ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ കിടന്ന ഒരധഃകൃതരാജ്യം മാർക്സിസത്തിന്റെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ട് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കു മുന്നേറുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു ഉൽബുദ്ധലോകം നോക്കിക്കണ്ടു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ലോകത്തിന്റെ ഏതാണ്ടെല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുകയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി പരന്നുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് മറ്റുപല കോളണി രാജ്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഇന്ത്യയിലും ദേശീയവിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഊക്കു വർദ്ധിക്കുകയും തൊഴിലാളി കർഷക ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വളരുകയും സോഷ്യലിസ്റ്റ്—കമ്യൂണിസ്റ്റാശയങ്ങളുടെ സ്വാധീനശക്തി കൂടുതൽ പ്രബലമായിത്തീരുകയും ചെയ്തത്.

ഈ പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പുരോഗമനാശയങ്ങളുടെയും നേരെ കത്തോലിക്കാപ്പള്ളി മേധാവികൾ കൈക്കൊണ്ട നിലപാടെന്തായിരുന്നു? ഇന്ത്യയുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയാണോ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മെഴുകുതിരി കത്തിക്കുകയും ചെയ്തത്? അല്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ്—കമ്യൂണിസ്റ്റാശയങ്ങളെയും തൊഴിലാളികർഷക ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും മാത്രമല്ല, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിനെതിരായ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെപ്പോലും പരസ്യമായി എതിർക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി 1937ൽ വത്തിക്കാന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ ഔദ്യോഗികമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ട ‘ദൈവവും മനുഷ്യനും പ്രപഞ്ചവും’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന് ശിങ്കിടി പാടിയിട്ടുള്ളത് ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കുക:

‘ഇന്ത്യൻ ദേശീയത്വത്തിന്റെ അർത്ഥം പടിവാതിലിനകത്തുള്ള വിദേശിയനെ വെറുക്കുക എന്നതാവാൻ പാടില്ല. വിദേശീയാക്രമണവും വിദേശീയഭരണവും ഒരു കടുത്ത അനുഭവമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഏഷ്യയിൽ മാത്രമല്ല യൂറോപ്പിലും ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ആവശ്യമായ ഒരനുഭവമായിട്ടാണ് തീർന്നിട്ടുള്ളത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഏകഫലം ‘ഒരടിമത്ത ഭരണകൂടത്തിന്റെ സൃഷ്ടി’യാണെന്നും ‘ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ സ്വഭാവം രാജ്യത്തിന്റേമേൽ തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പിടിമുറുക്കാൻ ആവശ്യമായ എല്ലാറ്റിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക എന്നതാണെ’ന്നും പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു തന്റെ ആത്മകഥയിൽ അധിക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നത് ചരിത്രത്തിന് നിരക്കാത്തതാണ്... ആകൂൻപ്രഭു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഈ സത്യം പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെപ്പോലെയുള്ള ദേശീയവാദികൾ ഓർമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും: ‘ഒരു രാജ്യത്തിന് മറ്റൊരു രാജ്യത്തിന്റെ ആശ്രയത്വം സ്വീകരിക്കാതെ രാഷ്ട്രീയ വിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ കഴിയില്ല. എന്തെന്നാൽ, കല, സാഹിത്യം, സയൻസ് എന്നിവയെ കീഴടക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് കീഴടക്കിയവരിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ഭരിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ, കീഴടക്കി ഭരണം നടത്തുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ഭരണമെന്നാലെന്താണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു തരാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ’.

(Man, God and the Universe, P. 281–29)

1947 വരെയും കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ ഔദ്യോഗിക നേതാക്കന്മാർ ബ്രിട്ടീഷ് ചൂഷണത്തെ ന്യായീകരിക്കുകയും ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ എതിർക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ, പള്ളിമേധാവികളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തെ നിലനിർത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ന് ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രയായി.

9.11

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷം മറ്റു മിക്ക പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരുമെന്നപോലെ പള്ളിമേധാവികളും തങ്ങളുടെ നയത്തിലൊരു മാറ്റം വരുത്താനും പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരാനും പരിശ്രമിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയും പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റുവിന്റെയും നേർക്ക് ശകാരവർഷങ്ങൾ ചൊരിയുകയും സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നവർ മെല്ലെമെല്ലെ കോൺഗസ്സിന്റെ സ്തുതിപാഠകന്മാരായി മാറി. കൊച്ചിൻ പ്രജാമണ്ഡലത്തിൽ സോഷ്യലിസമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് പീപ്പിൾ കോൺഗ്രസ്സിനു വോട്ടുചെയ്യാനഭ്യർത്ഥിച്ച കത്തോലിക്കാ നേതാക്കന്മാർ അടുത്ത തെരഞ്ഞെടുപ്പായപ്പോഴേക്കും 'ദേശീയവാദിക'ളായ കോൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥികളായി മാറി.

ഇതിന്റെയെല്ലാം അർത്ഥം സാമ്രാജ്യവാദികളെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നവർ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിനെതിരായ ഒരു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചുവെന്നാണോ? തീർച്ചയായുമല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷവും സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ കുത്തിത്തിരുപ്പുകളെ എതിർക്കാൻ അവരൊരിക്കലും തയ്യാറായിട്ടില്ല. വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധം പുലർത്തുകയും അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ തുടങ്ങിയ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് കൊല്ലംതോറും കോടിക്കണക്കിൽ ഉറുപ്പിക 'സഹായധനം' പറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന—1959ലെ ആദ്യത്തെ നാലുമാസങ്ങളിൽ മാത്രം മൂന്നുകോടി എഴുപതു ലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരം ഉറുപ്പിക വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയിലെ മിഷനറികൾക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ആഗസ്റ്റ് 10-ാം തീയതിയിലെ പാർലമെൻറ് യോഗത്തിൽ ആഭ്യന്തരകാര്യമന്ത്രി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു—ഉത്തരവാദപ്പെട്ട പല പള്ളി നേതാക്കന്മാരും സാമ്രാജ്യമേധാവികളെ പരസ്യമായി പിന്താങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നാഗന്മാരുടെ ലഹളയിൽ സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ ഗൂഢാലോചനകൾക്കൊപ്പം നിന്നുകൊണ്ട് മിഷനറിമാർ വഹിച്ച പങ്ക് കുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഗോവ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അവരിനിയും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഗോവയിലെ ദേശാഭിമാനികൾക്കെതിരായി അവർ പോർച്ചുഗീസ് ഫാസിസ്റ്റുകാരെയാണ് പിന്താങ്ങുന്നത്. ഗോവയിലെ പേട്രിയാർക്ക് ഭോം ജൊസേഡ കോസ്റ്റന്യൂനസ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു കേൾക്കുക:

> 'പോർത്തുഗീസുകാർ ഇന്ത്യ വിടുകയാണെങ്കിൽ അതു ഗോവയിലെ കത്തോലിക്കർക്ക് വലിയൊരാപത്തായിത്തീരുമെന്ന് ഗോവാക്കാർ മനസിലാക്കണം. പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ പുരോഹിതന്മാർ എന്തു ചെലവു സഹിച്ചും പോർത്തുഗലിന്റെ ചരിത്രപരമായ അവകാശങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കണം... കോളനിപ്പിടുത്തത്തിനുള്ള നമ്മുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും അത്ഭുതകരമായ ഒരുദാഹരണമാണ് ഗോവ. വിശ്വാസത്തെ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നാം പോർത്തുഗീസ് സാമ്രാജ്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു'.

റോമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കല്പനയനുസരിച്ചാണ് താനിങ്ങനെയൊരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതെന്നുകൂടി പേട്രിയാർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പള്ളി നേതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ക്രിസ്തുമത വിശ്വാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്ന് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നില്ലേ? അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, വിശ്വാസം സാമ്രാജ്യത്വത്തെ 'ഉറപ്പിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനു'മുള്ളതാണ്!

ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും രാജ്യങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അർഹത നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് ഔദ്യോഗിക കത്തോലിക്കാ നേതാക്കന്മാർ ഇപ്പോഴും പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, മധുരയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന 'അനാൽസ് ഓഫ് ദി ഈസ്റ്റ്' എന്ന ഔദ്യോഗിക കത്തോലിക്കാ വൈദികമുഖപത്രം ഈയിടെയെഴുതിയ ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ അടിമരാജ്യങ്ങളുടെ വിമോചനസമരങ്ങളെ പരസ്യമായി എതിർക്കുകയും പുതുതായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിൽ സാമ്രാജ്യമേധാവികൾ ഇടപെടുന്നതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത മുഖപ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

> 'അടുത്ത കാലത്തായി ഏഷ്യയിലെ പല രാജ്യങ്ങളും വിദേശമേധാവിത്വത്തിൽ നിന്ന് തങ്ങളുടെ ചിരാഭിലഷിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അവ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് എത്ര അനർഹങ്ങളായിരുന്നുവെന്നാണ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ശേഷമുള്ള അവയുടെ ചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്'.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ വിദേശസാമ്രാജ്യമേധാവികൾ ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയാണെങ്കിൽ കത്തോലിക്കാപള്ളി മേധാവികൾ എന്തു നിലപാടാണെടുക്കുക എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് വല്ല സംശയവുമുണ്ടോ? 'കമ്യൂണിസത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയെ രക്ഷിക്കാ'നെന്നും പറഞ്ഞ് അവർ സാമ്രാജ്യമേധാവികളെ കെട്ടിപ്പുണരുകയില്ലെന്നുള്ളതിന് എന്താണൊരുറപ്പ്?

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. ദേശാഭിമാനികളും ഉൽബുദ്ധരുമായ കത്തോലിക്കാ ബഹുജനങ്ങൾ ഇത്തരം കൊലച്ചതികൾക്കൊന്നും കൂട്ടുനിൽക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവരിൽ പലരും ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരാണ്. കത്തോലിക്കരുൾപ്പെടെയുള്ള ഒട്ടനവധി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗോവയുടെ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടി പലതരം ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പള്ളിമേധാവികളുടെ കല്പനകളെയല്ല, അടിമത്തത്തിനെതിരായി പോരാടാനാഹ്വാനം ചെയ്ത യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെയും അവയിൽനിന്ന് പ്രചോദനം ലഭിച്ച സ്വന്തം മനസാക്ഷിയേയുമാണ്, അവർ അനുസരിക്കുന്നത്.

9.12

> ‘ധനികന്മാരേ, കടന്നുപോവിൻ! വരാൻപോകുന്ന ദുരിതങ്ങളിൽ കിടന്ന് നിങ്ങൾ വിലപിക്കുകയും മുക്രയിടുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പങ്കിലമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഉടുപ്പുകൾ പുഴക്കുത്തുവീണവയാണ്. നിങ്ങളുടെ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കളങ്കം ചേർന്നവയാണ്. അവയുടെ തുരുമ്പ് നിങ്ങൾക്കെതിരായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും തീയെന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ മാംസം തിന്നുകയും ചെയ്യും. അവസാന ദിവസങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഉഗ്രമായ രോഷം മാത്രമേ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളൂ!’.
>
> സെയിൻറ് ജെയിംസ്

ധനികമേധാവിത്വത്തിനെതിരായ ഇത്തരം ആദർശങ്ങളെ ഇന്നും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന പല ക്രിസ്ത്യാനികളുമുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ‘ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ സമീപത്തിൽത്തന്നെ ധനം സമ്പാദിക്കാനനുവദിക്കുകയും വർഗവ്യത്യാസങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുനിലനിർത്തുകയും തൊഴിൽ, വിശ്രമം, വിദ്യാഭ്യാസം, സുരക്ഷിതത്വം എന്നിവയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവസരം നൽകുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ കുറ്റം വിധിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഒരു ബുദ്ധികൗശലം കൊണ്ടും എനിക്ക് മുതലാളിത്തവും ക്രിസ്തുമതവും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയുന്നില്ല’ എന്ന്, കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ എന്ന വൈദികപ്രമുഖൻ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കത്തോലിക്കാവൈദികനേതൃത്വം മുതലാളിത്തത്തെയല്ല, മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായി സമരം ചെയ്യുന്നവരെയാണെതിർക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ധനികവർഗക്കാർക്കെതിരായി ശബ്ദമുയർത്താനോ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മണിമുട്ടാനോ അവർ തയ്യാറില്ല. നേരെമറിച്ച് ധനികന്മാരായ ജന്മികളുടെയും മുതലാളികളുടെയും ബാങ്കർമാരുടെയും ചൂഷണവ്യവസ്ഥയെ അവർ ന്യായീകരിക്കുന്നു. ധനികന്മാർ ദാനശീലരായാൽ മതി! പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന സേവനങ്ങൾക്ക് അവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലൊരു ചെറിയഭാഗം ദാനം ചെയ്താൽ മതി! ദൈവരാജ്യം അവർക്കുള്ളതാണ്!

ധനികവർഗക്കാർക്കെതിരായി കൂലികൂട്ടാനും പാട്ടം കുറക്കാനും ഒഴിപ്പിക്കൽ തടയാനുംവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളോടും കൃഷിക്കാരോടും ‘ദരിദ്രന്മാർ അനുഗ്രഹീതരാണ്’ എന്ന ക്രിസ്തുവചനമുപദേശിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ജന്മിക്കും മുതലാളിക്കും എതിരായി സമരം ചെയ്യാത്തേടത്തോളം കാലം ദരിദ്രന്മാർ അനുഗ്രഹീതരാണ്! ധനികന്മാർക്കും അവരുടേതായ ദുഃഖങ്ങളുണ്ടെന്നു മനസിലാക്കി എല്ലാം സഹിച്ച് ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകയാണ് ദരിദ്രന്മാരുടെ കടമ! പോപ്പ് പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ 1937 മാർച്ച് 9-ന് ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ദരിദ്രന്മാരായ തൊഴിലാളികളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കുക:

> ‘കഷ്ടപ്പാടിൽനിന്നും ദുഃഖത്തിൽനിന്നും ക്ലേശത്തിൽനിന്നും ലോകത്തെ ഒരിക്കലും മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് അവർ ഓർക്കട്ടെ. ഏറ്റവും ഐശ്വര്യമുള്ളവരാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ പോലും അവയനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്ഷമയാണ്—ശാശ്വത സുഖത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ദിവ്യമായ ഉറപ്പുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്ന ആ ക്രിസ്ത്യൻക്ഷമയാണ്—എല്ലാവർക്കും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്’.

പക്ഷേ, തൊഴിലാളി കർഷകബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഇരമ്പിക്കയറ്റത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ ചാക്രികലേഖനങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള കത്തോലിക്കരും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളിലും കിസാൻ സഭകളിലും ചേർന്ന് മറ്റു സമുദായങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ടവരുമായി കൈകോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വർഗതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭങ്ങളും സമരങ്ങളും നടത്താൻ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവരികയാണ് ചെയ്തത്.

9.13

കേരളത്തിന്റെ നേരെ

1945ൽ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായിരുന്ന സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ ദേശസാൽക്കരണസംരംഭത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയുടെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർജയിംസ് കാളാശേരി തിരുമനസുകൊണ്ട് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ഒരിടയലേഖനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. 'പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രസാൽക്കരണം നമ്മുടെ സഭയുടെ അനുമതി കൂടാതെ നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന പക്ഷം രാഷ്ട്രസാൽക്കരണപ്രസ്ഥാനക്കാരായ ജനപ്രതിനിധികൾ ദൈവദ്രോഹം, മാതൃദ്രോഹം, ശിശുദ്രോഹം, ഗുരുഹത്യ എന്ന നാലുതരം പാതകങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികളായിത്തീർന്നേക്കും' എന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അതിനെതിരായി ശക്തിയായി പ്രക്ഷോഭം നടത്താനാഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ആ ഇടയലേഖനം തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ 'അവർ അവരോടരുളിചെയ്യുന്നു, ഇപ്പോൾ മുതൽ മടിശ്ശീലയുള്ളവൻ അതെടുക്കട്ടെ, വാളില്ലാത്തവൻ തന്റെ കുപ്പായം വിറ്റ് തനിക്കായി വാൾ വാങ്ങട്ടെ...' എന്ന ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലെ വാക്യങ്ങളുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

പ്രസ്തുത ഇടയലേഖനം പിൻവലിച്ച് ക്ഷമായാചനം ചെയ്യണമെന്നു കാണിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് അയച്ച നോട്ടീസിനെ തുടർന്ന് സെപ്റ്റംബർ 14-ന് ചങ്ങനാശേരി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ തന്നെ മറ്റൊരു ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. അതിലിങ്ങനെ പറയുന്നു:

> 'നമ്മുടെ സ്കൂളുകളെയും മതത്തെയും സംരക്ഷിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമെന്നു നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയില്ലെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന് പ്രക്ഷോഭണത്തെക്കാൾ സഹായകമായിരിക്കുന്നതു ദൈവത്തോടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു ഒരിക്കൽക്കൂടി നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നാം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രൂശിതരൂപത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥന നിങ്ങൾ ദിവസേന കൂട്ടമായി ചൊല്ലിക്കൊള്ളണം. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയും പോരാ ഉപവാസവും ആവശ്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും കൊണ്ടല്ലാതെ വൻകാര്യങ്ങളൊന്നും സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഓർത്തിരിക്കണം...' (1958 മെയ് 28ന് 'ദീപിക'യിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്)

കേരളത്തിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറ് അവതരിപ്പിക്കുകയും കേരളനിയമസഭ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്ത വിദ്യാഭ്യാസ നിയമത്തിൽ 'പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രസാക്ഷാൽക്കരണ'മില്ല; മതവികാരങ്ങളെ വ്രണപ്പെടുത്തുകയോ വിശ്വാസസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിഹനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന യാതൊന്നുമില്ല. പ്രധാനമായും മാനേജർമാരുടെ ചൂഷണത്തിൽനിന്ന് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുള്ള ഒരു നിയമം മാത്രമാണത്. എന്നിട്ടും, കത്തോലിക്കാ വൈദികനേതൃത്വം നിയമം കൊണ്ടുവന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറിനെതിരായ അവ്യവസ്ഥാപിതവും ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധവും അക്രമാസക്തവുമായ ഒരു ലഹളക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. കത്തോലിക്കാ വൈദികനേതൃത്വത്തിന്റെ മുഖപത്രമായ ദീപിക, 'ഭൗതികമായ എന്തു നഷ്ടവും സഹിച്ച്' സമരം നടത്താൻ തങ്ങളുടെ അനുയായികളോടാഹ്വാനം ചെയ്തു.

> 'കേസുകളും അറസ്റ്റുകളും മർദ്ദനങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഡസൻ കണക്കിന് മെത്രാന്മാരും ആയിരക്കണക്കിന് വൈദികരും ലക്ഷക്കണക്കിന് അൽമേനികളും ജയിലറകളിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടെന്നുവരും. ഇതിനെയൊക്കെ നേരിടുവാനുള്ള തന്റേടവും ആത്മാഭിമാനവും ഇല്ലാത്തവർ ഇനിമേലിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായി തുടരുകയില്ല... സമരം ചെയ്യാൻ ധൈര്യമില്ലാത്തവരായും ജഡഭാരം കൊണ്ട് ഓടാൻ വയ്യാത്തവരായും ഇന്ത്യയുടെ ഒരു മൂലയിൽ കിടന്നു നരകിക്കേണ്ട ഗതികേട് നാം സ്വയം വരുത്തിവെക്കരുത്. സർവ്വവും ത്യാജിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറായാൽ ഒന്നും പോകാനില്ലാത്തവരെപ്പോലെ നമുക്ക് സമരം ചെയ്യാം'. (ദീപിക, ഏപ്രിൽ 29)

ഈ വ്യത്യാസത്തിന് കാരണമെന്താണ്? സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ ഭരണകാലത്ത് 'പ്രക്ഷോഭം സഹായകരമല്ലെ'ന്നും 'പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും കൊണ്ടല്ലാതെ വൻകാര്യങ്ങളൊന്നും സാധിക്കുകയില്ലെ'ന്നും പ്രഖ്യാപിച്ച അതേ വൈദിക നേതൃത്വം തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ കൂടിയാലോചനവഴി പരിഹാരം കാണാനുള്ള ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പോലും പിച്ചിച്ചീന്തിക്കൊണ്ട് വാളെടുക്കാനൊരുങ്ങിയതെന്തുകൊണ്ടാണ്? 'പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ദേശസാൽക്കരണ'ത്തിനൊരുങ്ങിയ സർ സി. പി. യുടെ ഗവണ്മെൻറിനെപ്പോലും സ്നേഹിക്കാൻ മടിക്കാത്ത വൈദികനേതൃത്വം, മതതാല്പര്യങ്ങൾക്കും വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഹാനിതട്ടിക്കാതെ തന്നെ അദ്ധ്യാപകന്റെ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ മുതിർന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറിനെ ഇത്രമേൽ വെറുക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണ്? കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറ് എന്തു കുറ്റമാണ് ചെയ്തത്?

എന്തു കുറ്റമെന്നോ? കുറ്റമിതാണ്:

ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് വി: ലൂക്കോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ചില പരിഷ്കരണങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറ് പരിശ്രമിച്ചു.

> 'അവൻ പ്രബലന്മാരെ അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ നിന്നു പിടിച്ചിറക്കുകയും താഴ്ന്നവരെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ വിശക്കുന്നവരെ നല്ല വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുകയും ധനികന്മാരെ വെറും കയ്യോടെ മടക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു!'
>
> (വി: ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം)

കൃഷിക്കാരെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനെ തടയൽ, കാർഷിക കടാശ്വാസനിയമം, വിദ്യാഭ്യാസനിയമം, കാർഷിക തൊഴിലാളികൾക്കും മറ്റു തൊഴിലാളി വിഭാഗങ്ങൾക്കും കൂലി വർദ്ധനവ്, വ്യാവസായിക തൊഴിലാളികൾക്ക് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ വേണ്ട പിന്തുണ, സഹകരണ പ്രസ്ഥാന വിപുലീകരണം, സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രസവകാല വേതനം, സർവ്വോപരി കാർഷിക ബന്ധബിൽ—എന്നിങ്ങനെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ചില പ്രയോഗിക നടപടികളാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊണ്ടത്.

ഈ നടപടികൾ മതത്തിനെതിരാണോ? വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിഹനിക്കുന്നവയാണോ? ക്രൈസ്തവാദർശങ്ങൾക്കെതിരാണോ? തീർച്ചയായും അല്ല. നേരെ മറിച്ച്, മറ്റെല്ലാ സമുദായങ്ങളെയുമെന്നപോലെ തന്നെ ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സമാശ്വസിപ്പിക്കാനുതകുന്ന നടപടികളാണിവ.

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം ശരിയാണ്: തോട്ടം മുതലാളികളും പിന്തിരിപ്പൻ ബാങ്കർമാരും വൻകിട ജന്മികളും വൻകിടക്കാരായ ധനികകൃഷിക്കാരും ഈ പരിപാടികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കത്തോലിക്കാ വൈദികനേതൃത്വം കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറിനെ അട്ടിമറിക്കാനാഹ്വാനം നൽകിയത്.

തങ്ങളുടെ മതപരമായ സ്വാധീനശക്തിയുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ മതവികാരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടും അവർ പരിശുദ്ധ ദേവാലയങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള താവളങ്ങളാക്കി മാറ്റി. കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെൻറ് പള്ളികളെ തകർക്കാനും മതവിശ്വാസത്തെ നശിപ്പിക്കാനും ക്രിസ്ത്യാനികളെ നാമാവശേഷമാക്കാനും വേണ്ടിയാണ് ശ്രമിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ പാവങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. സ്വന്തം സങ്കുചിത താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ സത്യത്തെ മറച്ചുപിടിച്ചു.

ഇതിലത്ഭുതമില്ല. എന്തെന്നാൽ, അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസത്യവും വഞ്ചനയും കാര്യസാധ്യത്തിനു അനുവദനീയമാണ്. സെയിൻറ് അൽഫോൺസോ ലിഗ്വറി എന്ന ദിവ്യനായ ഒരു കത്തോലിക്കാ മഹാത്മാവാണ് 'മോറൽ തിയോളജി' എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ഒരു കാരണമുള്ളേടത്ത് സത്യത്തെ മറച്ചു പിടിക്കുന്നതു നിയമവിധേയമാണ്' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്.

പക്ഷേ, ഇതെങ്ങിനെ ക്രൈസ്തവാദർശമാകും? സത്യത്തെ കുരിശിലേറ്റുന്നവർക്ക് യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവാദർശങ്ങളുമായി എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്?

9.14

യേശുക്രിസ്തുവും മാർക്സിസവും

എംഗൽസ് എഴുതുന്നു:

> ‘ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആദ്യകാലചരിത്രത്തിനു ഇന്നത്തെ തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനവുമായി വ്യക്തമായ അനവധി സാമ്യതകളുണ്ട്. തൊഴിലാളിവർഗ പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പോലെതന്നെ ക്രിസ്തുമതം ആരംഭത്തിൽ മർദ്ദിതജനങ്ങളുടേതായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു; അടിമകളുടെയും അടിമവേലയിൽനിന്നു മോചനം നേടിയവരുടെയും റോമിനാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടവരും വെറുക്കപ്പെട്ടവരും എല്ലാത്തരം അവകാശാധികാരങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ജനങ്ങളുടെയും മതമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് അതാവിർഭവിച്ചത്. ക്രിസ്തുമതവും തൊഴിലാളിവർഗ സോഷ്യലിസവും രണ്ടും ഒരുപോലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും വരാനിരിക്കുന്ന മോചനത്തെപ്പറ്റി ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതം ഈ മോചനത്തെ മരണത്തിനുശേഷമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിലാണ്, അതായത്, സ്വർഗത്തിലാണ് ദർശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, സോഷ്യലിസം അതിനെ ഈ ലോകത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണത്തിലാണ് ദർശിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയമായി. രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ വെറുക്കപ്പെടുകയും പ്രത്യേകാധികാരനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു കൂട്ടർ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ശത്രുക്കളെന്ന നിലയ്ക്കാണെങ്കിൽ മറ്റേ കൂട്ടർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യഘടനയുടെയും ശത്രുക്കളെന്ന നിലയ്ക്ക്. എന്തൊക്കെത്തന്നെ മർദ്ദനങ്ങളനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും ശരിക്കുപറഞ്ഞാൽ, മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉത്തേജനം നേടിക്കൊണ്ടുതന്നെ—ഈ രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തടുത്തുനിർത്താൻ കഴിയാത്തവിധം വിജയപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. ക്രിസ്തുമതം ഉത്ഭവിച്ചു മുന്നൂറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അതുമുഴുവൻ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും അംഗീകൃതമതമായിത്തീർന്നു. അതുപോലെതന്നെ, വിജയം അനിവാര്യമാണെന്നു തെളിയിക്കത്തക്കവിധം അത്ര മഹത്തായ ഒരു പ്രസ്ഥാനം വെറും അൻപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സോഷ്യലിസവും നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു’.

മദ്ധ്യകാലത്ത് യൂറോപ്പിലെ കൃഷിക്കാരുടെയും പട്ടണവാസികളായ ഇടത്തരക്കാരുടെയും ലഹളകളിലും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് തൊഴിലാളികൾ നടത്തിയ സമരങ്ങളിലും ഈ സാദൃശ്യം പ്രകടമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്ത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ വിജയിക്കുകയും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മാർക്സിസത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി പരന്നുപിടിക്കുകയും ചെയ്ത ആധുനികകാലത്ത് ഇതു കൂടുതൽ പ്രകടമായിരിക്കുന്നു.

രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ ആയ ഹ്യൂലറ്റ് ജോൺസൺ എഴുതുന്നതു നോക്കുക:

> ‘യേശു സാർവ്വലൗകിക സാഹോദര്യം ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനാഹ്വാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. കമ്യൂണിസവും സാർവ്വലൗകിക സാഹോദര്യമാഗ്രഹിക്കുകയും അതിനാഹ്വാനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു’.
>
> ‘യേശു സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു, പണക്കാരും പ്രമാണിമാരും അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്തു, ലെനിൻ സാധാരണക്കാരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു; ഒമ്പതു രാജ്യങ്ങളിലെ പടകൾ ഒന്നായി അദ്ദേഹത്തെ വളഞ്ഞു’.
>
> ‘ദൈവരാജ്യം ഒരു വിത്തുപോലെയാണെന്നും അതു മെല്ലെ മെല്ലെ വളർന്നു ഒടുവിൽ കാലമാവുമ്പോൾ ഊക്കോടെ പൊട്ടിമുളച്ചു വളരുമെന്നും യേശു പറഞ്ഞു; റഷ്യയിൽ വ്യാവസായിക തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ നിശബ്ദമായി വളർന്നുവന്ന കമ്യൂണിസം ഒടുവിൽ ഊക്കേറിയ ഒരു വിപ്ലവത്തിലൂടെ അധികാരത്തിലേറി’.
>
> ഇവിടെ ഞാനൊന്നുകൂടി പറയട്ടെ. വിപ്ലവമെന്നാൽ എപ്പോഴും രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ എന്നു അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയയിൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിലുണ്ടായില്ല. ബെനേഷു തന്നെ തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയയിലെ ഒരൊറ്റ ചെയ്തിയെങ്കിലും നിയമത്തിനെതിരായിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സായുധകലാപം കൂടാതെതന്നെ വിപ്ലവത്തെ വിജയിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ലെനിൻ പറയുകയുണ്ടായി.
>
> ‘ജാതീയവിലങ്ങുകളെ യേശു അങ്ങേയറ്റം എതിർത്തു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ എല്ലാ ജാതിക്കാരെയും വടക്കേ അറ്റത്തുനിന്നുള്ള എസ്കിമോകളായാലും ശരി, തെക്കെ അറ്റത്തു നിന്നുള്ള ഉസ്ബെക്കുകളായാലും ശരി, എല്ലാവരെയും ഒരേ സമത്വത്തിൽ, സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാമൂഹ്യവുമായ സമത്വത്തിൽ—അണിനിരത്തിയ നവീനപ്രവാചകനാണ് സ്റ്റാലിൻ’.
>
> ‘വർഗവിഭജനത്തെ യേശു അധിക്ഷേപിച്ചു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വർഗരഹിതമായ സമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.
>
> ‘വിശ്വാസത്തെ പ്രവർത്തനവുമായി ഇണക്കിയത് യേശുവാണ്. കമ്യൂണിസം ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച് എന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, തൊഴിൽ, സംസ്കാരം എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു’.
>
> ‘കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുമതവും കമ്യൂണിസവും തമ്മിൽ പല കാര്യങ്ങളിലും യോജിപ്പുണ്ട്...’
>
> (Christians and Communism)

മാർക്സിസവും ക്രിസ്തുമതവും തികച്ചും ഒരുപോലെയാണെന്നു ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. തീർച്ചയായും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അടിമത്ത കാലഘട്ടത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആവിർഭവിച്ച ക്രിസ്തുമതവും മുതലാളിത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം വളരെയേറെ പുരോഗമിക്കുകയും തൊഴിലാളി വർഗപ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, ആവിർഭവിച്ച മാർക്സിസവും തമ്മിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി തന്നെ പല വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടാവുക അനിവാര്യമാണ്. പക്ഷേ, ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ അവ തമ്മിലുള്ള സാമ്യതകളേയും സാദൃശ്യങ്ങളേയും മായ്ച്ചു കളയുന്നില്ല.

9.15

‘കർത്താവേ, കർത്താവേ’ എന്നുവിളിക്കുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം ആരും തന്റെ അനുയായിയാവുകയില്ലെന്ന് യേശുക്രിസ്തു വീണ്ടും വീണ്ടും താക്കീതു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ടുകളുടെ പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ വിലപിടിച്ചതാണ് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന.

ഫ്യൂഡലിസത്തെയും മുതലാളിത്തത്തെയും സാമ്രാജ്യ മേധാവിത്വത്തെയും പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ കഴിയില്ല; അടിമത്വത്തിനും സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾക്കുമെതിരായി മർദ്ദിത ജനവിഭാഗങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചണിനിരത്തിയ ഒരു മഹത്തായ പാരമ്പര്യത്തെയാണ് യേശുക്രിസ്തു ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. ഇത് തന്നെയാണ് ഡയലക്റ്റിക്കൽ മെറ്റീരിയലിസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മാർക്സിസത്തിന്റെയും ആഹ്വാനം.

അതുകൊണ്ട്, രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്കും മനുഷ്യത്വം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഭാവിക്കും വേണ്ടി യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും മാർക്സിസത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരും യോജിച്ചേ മതിയാവൂ.

9.16

യേശുക്രിസ്തു മോസ്കോവിൽ

മർദ്ദനങ്ങൾ കൊണ്ടും അക്രമങ്ങൾകൊണ്ടും റോമൻ സാമ്രാജ്യം തകരാൻ തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടം; മർദ്ദിതരായ അടിമകളും മർദ്ദകരായ ഉടമകളും തമ്മിലുള്ള വർഗസമരം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ ഒരു സന്ദർഭം; പ്രമാണികളും ധനാഢ്യരുമായ ഉടമകളുടെ അധികാരശക്തി അതിർ കവിഞ്ഞതായിരുന്നു. അടിമകൾക്ക് യാതൊരുതരം സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉടമകൾക്ക് അവരെ ചവിട്ടാം, കുത്താം, തീവെയ്ക്കാം, അംഗഭംഗം വരുത്താം, കൊല്ലാം—എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. ശക്തിയോടുള്ള ബഹുമാനം, ദൗർബല്യത്തോടുള്ള പുച്ഛം, അനിയന്ത്രിതമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ—ഇതായിരുന്നു ഉടമകളുടെ തത്വശാസ്ത്രം. മൃഗങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ നികൃഷ്ടമായ ജീവിതം—അതായിരുന്നു അടിമത്തം.

പക്ഷേ, അടിമകൾ മൃഗങ്ങളായിരുന്നില്ല. അവർ മനുഷ്യരായിരുന്നു. മർദ്ദനങ്ങളെ നിശബ്ദമായി സഹിക്കാൻ അവർ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. മർദ്ദകരായ ഉടമകൾക്കെതിരായി അവർ അനവധി തവണ കലാപം നടത്തി. എന്നാൽ ഓരോ കലാപവും നിർദ്ദയമായി അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ പോരാടി നോക്കി. വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന സംഘടിതവും, ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ സ്പാർട്ടാക്കസ് ലഹള (20–22 ബി. സി.) പോലും തോൽവിയടയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇനിയെന്താണ ചെയ്യുക? ആശ്രയമെന്താണൊരുവഴി? അമാനുഷികമായ എന്തെങ്കിലും ഇന്ദ്രജാലം കൊണ്ടല്ലാതെ രക്ഷയില്ലെന്ന തോന്നി. ശക്തനായ ഒരു സംരക്ഷകൻ. ഒരു ദൈവപുത്രൻ. ഒരു പ്രവാചകൻ. സ്വന്തം ത്യാഗംകൊണ്ട് തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള ഒരു മഹാത്മാവ്. ആരെങ്കിലും തങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാൻ വന്നെങ്കിൽ!

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് നസറത്തുകാരനായ ഒരാശാരിയുടെ മകൻ അവർക്കിടയിൽ തലയുയർത്തി നിന്നുകൊണ്ട് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്:

> 'അധ്വാനിക്കുന്നവരേ! ഭാരം ചുമക്കുന്നവരേ! എല്ലാവരും എന്റെ അടുത്തുവരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം തരാം'.

മർദ്ദിതരായ ദരിദ്രന്മാരെയും അവശരേയും അദ്ദേഹം സമാശ്വസിപ്പിച്ചു:

> 'ദരിദ്രന്മാരേ, പാപികളേ, പുച്ഛിക്കപ്പെടുന്നവരേ! നാളത്തെ ലോകം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാകകൊണ്ട് സന്തോഷിച്ച് ഉല്ലസിക്കുക!'.

മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെ നേരെ ക്രോധാഗ്നി വിതറിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഗർജിച്ചു:

> 'പാമ്പുകളെ, സർപ്പസന്തതികളേ! നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ എങ്ങനെ തെറ്റിയൊഴിയും?'

ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ദരിദ്രന്മാരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരായി അദ്ദേഹം താക്കീതുചെയ്തു:

> 'ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായം മറിച്ച കളവാനും എളിയവരുടെ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കുവാനും വിധവമാർ തങ്ങൾക്കു കൊള്ളയായിത്തീരുവാനും അനാഥന്മാരെ തങ്ങൾക്കിരയാക്കുവാനും തക്കവണ്ണം നീതികെട്ട ചട്ടം നിയമിക്കുന്നവർക്കും അനർത്ഥം എഴുതിവെയ്ക്കുന്നവർക്കും—ഹാ, കഷ്ടം! സന്ദർശനദിവസത്തിലും ദൂരത്തുനിന്നുവരുന്ന വിനാശത്തിലും നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും?' (യെശയ്യാവ്, X, 1, 2, 3)

പുറത്തു കരടാവുകൊണ്ടുള്ള അടികളുടെയും നെറ്റിമേൽ ചുട്ടുവെച്ചതിന്റെയും പാടുകൾ വഹിക്കുന്ന അടിമകൾ ആവേശം കൊണ്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ വ്രണങ്ങൾക്കു മുറിവെകെട്ടിക്കൊടുത്തു. അധഃകൃതർ, മർദ്ദിതർ, ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കപ്പെട്ടവർ, മീൻ പിടുത്തക്കാർ, കൈവേലക്കാർ, കണ്ണീരും കയ്പുമായി കഴിയുന്നവർ—എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ ദൈവപുത്രനായും തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനായും അംഗീകരിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള അടിമകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു.

മർദ്ദകന്മാരാകട്ടെ, പേടിച്ചുവിറച്ചു. അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളും മാത്രമല്ല, അവരുടെ ദൈവങ്ങൾപോലും വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ യൂദാസിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അവർ യേശുവെ കരിശിലേറ്റി! മർദ്ദിത വർഗക്കാരുടെ നേതാവായ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തമൊഴുകുന്നതുകണ്ട് അവർ ആഹ്ലാദിച്ചു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു!

പക്ഷേ, യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചില്ല. നൂറുകണക്കിലുള്ള ശിഷ്യഗണങ്ങളുടെ നാവുകളിൽ, ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു.

പഴയ മതങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയൊരു മതം പൊന്തിവന്നു. വർഗവ്യത്യാസമില്ലാതെ, സ്ത്രീപുരുഷ ഭേദമില്ലാതെ, എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നിടപ്പെട്ടു. ഗ്രീക്കുകാരനായാലും ശരി, റോമൻകാരനായാലും ശരി, ജൂതനായാലും ശരി, ബാർബേറിയനായാലും ശരി, അടിമയായാലും ശരി, വോട്ടവകാശമില്ലാത്തവനായാലും ശരി, എല്ലാവരും സമന്മാർ. എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾ ഉയർന്നുനിന്നു.

9.17

എന്തായിരുന്നു അന്നത്തെ സ്ഥിതി? യെരുശലേമിലേക്കു നോക്കൂ:

> ‘അതിന്റെ അകം മുഴുവനും പീഡനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിണറ്റിൽ പച്ചവെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അതിൽ എപ്പോഴും പുതിയ ദുഷ്ടത സംഭവിക്കുന്നു. സാഹസവും കവർച്ചയുമേ അവിടെ കേൾപ്പാനുള്ളൂ. എന്റെ മുമ്പിൽ എപ്പോഴും ദീനവും മുറിവും മാത്രമേയുള്ളൂ’.
>
> (ജെറെമിയാ: VI, 7)

യെരുശലേമിൽ മാത്രമല്ല, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലൊട്ടുക്കും ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അനുയായികളും സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, മർദ്ദിതരായ അടിമകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ മഹാനായ പ്രവാചകന്റെ ഉപദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു. അവർ തെരുവുതോറും നടന്നു പ്രസംഗിച്ചു: അടിമകളും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യരാണ്!

> ‘ഹൃദയം തകർന്നവരെ മുറികെട്ടുവാനും തടവുകാർക്ക് മോചനവും അടിമകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും അറിയിപ്പാനും യഹോവയുടെ പ്രസാദവർഷവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരദിവസവും പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും ദുഃഖിതന്മാരെയൊക്കെയും ആശ്വസിപ്പിപ്പാനും സിയോനിലെ ദുഃഖിതന്മാർക്ക് വെണ്ണീറിനുപകരം അലങ്കാരമാലയും ദുഃഖത്തിനുപകരം ആനന്ദതൈലവും വിഷണ്ണമനസിനുപകരം സ്തുതി എന്ന മേലാപ്പും കൊടുപ്പാനും അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു’. (യെശയ്യാവ്: LXI 2, 3)

ദുഃഖിതന്മാരുടെ ദുഃഖത്തിനു കാരണമെന്തെന്ന് അവർ നോക്കിക്കണ്ടു:

> ‘എന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ ദുഷ്ടന്മാരെ കാണുന്നു. അവർ വേടന്മാരെപ്പോലെ പതിയിരിക്കുന്നു. അവർ കുടുക്കുവെച്ച് മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നു. കൂട്ടിൽ പക്ഷി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ വീട്ടിൽ വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ പ്രമാണികളും ധനവാന്മാരുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവർ പുഷ്ടിവെച്ചു മിന്നുന്നു. ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ അവർ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ അനാഥന്മാർക്കു ഗുണം വരത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ വ്യവഹാരം നടത്തുന്നില്ല. ദരിദ്രന്മാർക്കു ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിയോട് ഞാൻ പകരം ചെയ്യാതെയിരിക്കുമോ എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്’. (ജെറെമിയാ: V 26, 27, 28, 29)

എന്നിട്ട്, മർദ്ദകന്മാരുടെ നേർക്ക് കൈവിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവർ അലറി:

> ‘നിങ്ങൾ നശിക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ തീകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വിദൂരമല്ല. നിങ്ങളുടെ അരമനകൾ വെണ്ണീറിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെടും! ചെന്നായ്ക്കൾ നഗരത്തിലെ തെരുവിലൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കും!’

ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആശയങ്ങൾ—മർദ്ദിതവർഗക്കാരോട് അതിർകവിഞ്ഞ സ്നേഹവും സൗഭ്രാത്രവും മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരോട് കഠിനമായ വെറുപ്പും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ—അതിവേഗം പരന്നുപിടിച്ചു.

മർദ്ദകന്മാർ ബേജാറായി. പുതിയ മതം മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ അടിമകളെ മനുഷ്യരായി കണക്കാക്കുന്നു! അവർക്കെങ്ങിനെ ക്രോധം വരാതിരിക്കും? അവർ എല്ലാത്തരം മർദ്ദനായുധങ്ങളുമെടുത്ത് പ്രയോഗിച്ചു. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കാളകളുടെ കാലിന്മേൽ കെട്ടി പെരുവഴിയിലൂടെ വലിച്ചിഴച്ചു; കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്ക് തീറ്റയിട്ടുകൊടുത്തു; കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു കൊലചെയ്തു. മർദ്ദിതവർഗക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളായതുകൊണ്ട്, ഇന്നത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും നിരവധി ക്ലേശങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്നത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒളിവിലിരുന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്നത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വേട്ടയാടപ്പെട്ടു, മൃഗീയമായി മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും, ഇന്നത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

1895-ൽ എംഗൽസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു:

> ‘ശരിക്ക് 16 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് അപകടം പിടിച്ച ഒരു വിദ്രോഹപാർട്ടി റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ വലിയൊരിളക്കമുണ്ടാക്കി. മതത്തെയും ഭരണയന്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറകളേയും അത് തുരങ്കം വെച്ചു. സീസറുടെ ഇച്ഛയാണ് പരമമായ നിയമം എന്ന വാദത്തെ അതു പരിപൂർണമായും നിഷേധിച്ചു. അതിനു സ്വന്തമായ ഒരു മാതൃഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നില്ല—അതു സാർവ്വദേശീയമായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഗാൾ മുതൽ ഏഷ്യവരേയും, സാമ്രാജ്യാതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേക്കും, അതു വ്യാപിച്ചു. വളരെക്കാലത്തോളം രഹസ്യമായിട്ടാണ്, അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ്, അത് പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയത്. ഒടുവിൽ, പരസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിനേടിക്കൊണ്ട് അതു പുറത്തുവന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. വിദ്രോഹത്തിന്റെ ഈ പാർട്ടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്…’
>
> (എംഗൽസ്: ‘ഫ്രാൻസിലെ വർഗസമരങ്ങൾ’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ)

ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാനും വീണ്ടെടുക്കാനും വേണ്ടി മർദ്ദകവർഗക്കാരും അവരുടെ യൂദാസ്സുകളും പലതരം പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ‘ചക്രവർത്തിയെ ഒന്നു വന്ദിച്ചാൽ മതി, നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാം’.

ചെറിയ കുട്ടികൾപോലും തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്!’ ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലെ എം. എസ്. പി. മർദ്ദനകാലത്ത് ബാലസംഘക്കാർ ‘ഈങ്ക്വിലാബ്’ വിളിച്ചതുപോലെ!

വീണ്ടും മർദ്ദനങ്ങൾ! നീചവും മൃഗീയവുമായ പൈശാചികതകൾ! ഒടുവിൽ, ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 303ലെ ആ കൂട്ടക്കൊല! നിക്കോമീസിയയിലുള്ള രാജകീയ കൊട്ടാരം തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചുവെന്നതാണത്രെ കാരണം. ആ ‘കമ്യൂണിസ്റ്റക്രമ’ത്തോട്—തെറ്റിപ്പോയി, ആ ‘ക്രിസ്ത്യൻ അക്രമ’ത്തോട്—പകവീട്ടാൻ വേണ്ടി, പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസികൾ നിർദ്ദയം കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു!

എന്നിട്ടും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി—അല്ല, ക്രിസ്തുമതം നശിച്ചില്ല, അതു കാട്ടുതീപോലെ പരന്നുപിടിച്ചു!

9.18

കൊല്ലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുകഴിഞ്ഞു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടായി. ഒടുവിൽ, പുതിയ മതത്തെ അടിച്ചമർത്താനാവില്ലെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ യൂദാസ്സുകൾ അടവുമാറ്റി. തങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളാണെന്ന് അവർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങി!

ചക്രവർത്തിമാരാണ് ഈ ചപ്പടാച്ചിക്കു നേതൃത്വം നൽകിയത്. ആഭ്യന്തരക്കുഴപ്പംകൊണ്ടു താറുമാറായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന തങ്ങളുടെ വിശാലമായ സാമ്രാജ്യത്തെ ഒന്നാക്കി യോജിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നതിന് സാർവ്വലൗകികമായ ഒരു മതത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു.

അങ്ങനെ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 303ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ കൂട്ടക്കൊലയ്ക്കുശേഷം 17 കൊല്ലം കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺസ്റ്റൻറൈൻ ചക്രവർത്തി, വലിയ ആർഭാടത്തോടുകൂടി, ക്രിസ്തുമതം സ്റ്റേറ്റിന്റെ മതമായി സ്വീകരിച്ചു.

വാൾ കുരിശിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു! മർദ്ദകനായ കോൺസ്റ്റൻറൈൻ 'മഹാനായ' കോൺസ്റ്റൻറൈനായിത്തീർന്നു!

തങ്ങളുടെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ പഴയ ദൈവങ്ങളെക്കാളുമധികം യേശുവാണ് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുക എന്നവർ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ചക്രവർത്തിയുടെ മാർപ്പാപ്പയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു!

അവർ അടിമകളെ 'ക്രിസ്തുവിലെ സഹോദരന്മാർ' എന്നു വിളിച്ചു. പക്ഷേ, അവർക്കു മോചനം നൽകിയില്ല. അവർ അടിമകൾക്ക് 'സ്വർഗത്തിന്റെ രാജ്യം' വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഭൂമിയുടെ രാജ്യത്തിൽ അടിമകൾ അടിമകൾ തന്നെ! നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യസമത്വങ്ങളെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി കിരീടവും കുരിശും പരസ്പരം കൈകോർത്തുപിടിച്ചു. മർദ്ദിതരുടെ നേതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ 'കൈയറോഫിൽ' അവർ എല്ലാത്തരം മർദ്ദനങ്ങളേയും അനുഗ്രഹിച്ചു. വാളിനേയും കുന്തത്തേയും അവർ ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്തു. മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെ ദണ്ഡനീതിശാസ്ത്രത്തിന് അവർ ദൈവകല്പനയുടെ സ്വാസ്ഥ്യം നൽകി.

മർദ്ദകനെ സ്നേഹിക്കാനും പെരുമ്പാമ്പിനെ ആലിംഗനം ചെയ്യാനും അവരുപദേശിച്ചു. പട്ടിണിയിലും കഷ്ടപ്പാടിലും കിടന്നുനരകിക്കുന്ന മർദ്ദിതരോട് ശാന്തരായിരിക്കാൻ അവരാഹ്വാനം ചെയ്തു. ഇഹലോകത്തിൽ അനീതികളേയും ചൂഷണങ്ങളേയും ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുന്നവർക്ക് മരണത്തിനുശേഷം സ്വർഗത്തിലേക്ക് ഫ്രീടിക്കറ്റ് നൽകുന്നതാണെന്ന് അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു!

അങ്ങനെ, അടിമകളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കാൻ വേണ്ടി ഉയർന്നുവന്ന ക്രിസ്തുമതം നിലവിലുള്ള ചൂഷണവ്യവസ്ഥകളെ നിലനിർത്താനും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുമുള്ള ഒരാത്മീയായുധമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

9.19

അതിനുശേഷമുള്ള പള്ളിയുടെ ചരിത്രം കറുത്തിരുണ്ട ഭീകരതകളുടെ ചരിത്രമാണ്. മനുഷ്യത്വത്തിനെതിരായ എല്ലാ പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളേയും അതു പിന്താങ്ങി. പുരോഗമനപരമായ എല്ലാറ്റിനേയും അതെതിർത്തു. ശാസ്ത്രസംബന്ധിയായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ അതു പല്ലിളിച്ചുകാട്ടി. പുരോഗമനപരമായ ചിന്താഗതികളെയും ആശയങ്ങളെയും അതു നിയമവിരുദ്ധമാക്കി. വെളിച്ചത്തിന്റെ നേർക്ക് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇരുട്ടിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. നിലമുടമകൾക്കെതിരായ ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു, മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ എതിർത്തു. എല്ലാം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ! ആത്മീയതയുടെയും ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെയും പേരിൽ!

ഓ! അവരുടെ ഒരാദ്ധ്യാത്മികത! അവർ ഭൗതികകാര്യങ്ങളുടെ വിരോധികളാണത്രെ! ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ഭൗതികകാര്യങ്ങളെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി, അവർ എന്താണ് ചെയ്തത്? കഴിഞ്ഞ ഒന്നുരണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്കെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചുനോക്കൂ.

1789-ൽ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി അതിനെ എതിർത്തു.

1848–49-ൽ ഇറ്റലിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർപ്പാപ്പ പിന്തിരിപ്പന്മാരെയാണ് സഹായിച്ചത്. പുതിയ നിയമങ്ങളെ പിന്താങ്ങിയവരെല്ലാം ഭ്രഷ്ടാക്കപ്പെട്ടു.

1917-ലെ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൽ നിന്നുയർന്നുവന്ന തൊഴിലാളി ഭരണത്തിന്റെ നേരെ അവർ ഒരു കുരിശുയുദ്ധം തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1922-ൽ ഇറ്റലിയിൽ ഫാസിസ്റ്റ് സ്വേച്ഛാധിപത്യമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ‘ജനാധിപത്യത്തെയും പാർലമെൻററി സ്ഥാപനങ്ങളേയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത പീയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ മുസോളിനിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു: ‘ദൈവം അയച്ചുതന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണദ്ദേഹം!’.

ഫാസിസ്റ്റ് ചെന്നായ്ക്കളുടെ ആക്രമണയുദ്ധങ്ങളെയെല്ലാം മാർപ്പാപ്പ സഹായിച്ചു. 1935–36-ലെ അബിസീനിയൻ യുദ്ധം, 1938-ൽ ആസ്ത്രിയയുടെ നേർക്കുണ്ടായ ബലാൽക്കാരം, 1939-ൽ ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയയുടെ നേർക്കുണ്ടായ കയ്യേറ്റം, 1941-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ നേർക്കുണ്ടായ അവസാനത്തെ മരണയുദ്ധം എല്ലായിടത്തും അക്രമികളെയാണ് വത്തിക്കാൻ അനുഗ്രഹിച്ചത്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് പർട്ടികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം പട്ടിണിയുടെയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടെയും ഭരണം അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, എവിടെയെല്ലാം സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാരായ മർദ്ദകന്മാർ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ. എവിടെയെല്ലാം മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹനീയത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം സ്വന്തം ചാരന്മാർവഴി തുരപ്പൻ പണികൾ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണദ്ദേഹം. എന്തിന്? ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ നേർക്കദ്ദേഹമനുവർത്തിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള നയമെന്താണ്?.

ഇന്നു മാർപാപ്പയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു സോവിയറ്റ് യൂണിയനാണ്; സോഷ്യലിസവും കമ്യൂണിസവുമാണ്. സ്വകാര്യസ്വത്തുടമക്കെതിരായ എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ശത്രുവാണദ്ദേഹം.

9.20

ആരാണീ മാർപാപ്പ? ഏറ്റവും വലിയൊരു നിലമുടമസ്ഥൻ. വൻകിട കുത്തകബാങ്കുകളിൽ നിന്നും, വൻകിട വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും, ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള ഷെയറുകളുടെ ലാഭം വാങ്ങുന്ന ഒരു പിന്തിരിപ്പൻ മുതലാളി!

‘തന്റെ അപ്പം വിശപ്പുള്ളവനു കൊടുക്കുകയും നഗ്നനെ ഉടുപ്പിക്കുകയും പലിശയ്ക്ക് കൊടുക്കുകയോ ലാഭം വാങ്ങുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും’ ചെയ്യണമെന്ന് ആർ ഉപദേശിച്ചുവോ ആ മഹാനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ മാർപാപ്പ തിരുമേനി കൊല്ലത്തിൽ (രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പുള്ള കണക്കുപ്രകാരം) 18,00,00,000 ലിറ ആദായമുണ്ടാക്കുന്നു. തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫ്രഞ്ച്-ഇറ്റാലിയൻ ബാങ്ക് വത്തിക്കാന്റെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് അതിന്റെ മൂലധനം 5 കോടി ഫ്രാങ്കായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ഫ്രഞ്ച് ജോയിൻറ് സ്റ്റോക്ക് കമ്പനികളിലെല്ലാംകൂടി വത്തിക്കാൻ 20 കോടി ഫ്രാങ്ക് നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ഇറ്റാലിയൻ കണക്കുകൾ പ്രകാരം വത്തിക്കാന് ലോകത്തിലാകെയുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപം 30,000 കോടി ലിറയോളം വരും. വിദ്യുച്ഛക്തി, ലോഹഖനികൾ, ഗതാഗതം, ടെക്സ്—റ്റൈൽസ്, ഭൂസ്വത്തുക്കൾ, ഇൻഷ്വറൻസ് കമ്പനികൾ—എല്ലാറ്റിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂലധനമുണ്ട്. 40 കത്തോലിക്കാ ബാങ്കുകളും നൂറോളം മറ്റു ബാങ്കുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ഇറ്റലിയിൽ മാത്രം 38,000 കോടി ലിറ വിലപിടിച്ച സ്ഥാവരസ്വത്തുക്കളും വത്തിക്കാനുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്റെ തന്നെ അധിപനാണദ്ദേഹം.

ഇങ്ങനെയാണ് മാർപാപ്പ തിരുമേനി ആത്മീയകാര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നത്!

മാർപാപ്പ മാത്രമല്ല, കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ മറ്റു നേതാക്കന്മാരും ഏതാണ്ടിതേ മാതൃകയാണു പിന്തുടരുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒട്ടാകെയുള്ള നിലത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം ബിഷപ്പുമാരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂസ്വത്തുക്കളുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതമേധാവികളുടെ കയ്യിലാണ്. ഈ വമ്പിച്ച സ്വത്തുക്കളെത്രയും കയ്യടക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ‘ഭൗതികവാദ’ത്തെ എതിർക്കുന്നത്! ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും അധ്വാനഫലം കവർന്നെടുത്ത് എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള സുഖഭോഗങ്ങളിൽ കിടന്നു കൂത്താടിക്കൊണ്ടാണ് അവർ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധം പ്രസംഗിക്കുന്നത്. നാവിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ഹൃദയത്തിൽ യൂദാസിനെയും പേറിക്കൊണ്ട് അവർ പട്ടണങ്ങൾ തോറും നടന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നു, തെരുവുതോറും നടന്ന് മുക്രയിടുന്നു, കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന്! പാട്ടം കുറച്ചുകിട്ടാൻ വേണ്ടിയും ഒഴിപ്പിക്കലിനെതിരായും കൃഷിക്കാർ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, കൂലികൂട്ടിക്കിട്ടാൻ വേണ്ടിയും പിരിച്ചുവിടലിനെതിരായും തൊഴിലാളികൾ നടത്തുന്ന സമരങ്ങൾ, ഫീസ് വർദ്ധനവിനെതിരായി വിദ്യാർത്ഥികളും ശമ്പളവർദ്ധനവിനുവേണ്ടി ഇടത്തരക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ—എല്ലാം ദൈവത്തിനെതിരാണെന്ന്!

ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ജനാധിപത്യശക്തികളുടെ മുന്നേറ്റം കണ്ടു ബേജാറായ ഒരു പിടി പിന്തിരിപ്പന്മാർ ‘കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി’ എന്നൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മതത്തിന്റെയും ആത്മീയതയുടെയും പേരിൽ അവർ ഗ്രാമങ്ങൾ തോറും നടന്ന് കോൺഗ്രസിന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുകയും ആ അക്രമങ്ങൾക്കെതിരായി ജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി’യുടെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാൾ വടക്കൻ അച്ചൻ എന്നൊരു പുരോഹിതനാണ്. ശ്രീ. വടക്കൻ അച്ചനോട് ഞാനൊരു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചോദ്യമിതാണ്:

> ‘ഒരു ധനികന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം ഒരൊട്ടകത്തിന് ഒരു സൂചിത്തുളയിലൂടെ കടക്കാനാണ്’ എന്നാണല്ലോ യേശുക്രിസ്തു പ്രഖ്യാപിച്ചത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പ്രഖ്യാപനം ശരിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരായ വൻകിട സ്വത്തുടമകളും മരണത്തിനുശേഷം എങ്ങോട്ടാണ് പോവുക?

9.21

എന്നാൽ, എല്ലാ പുരോഹിതന്മാരും യൂദാസിന്റെ അനുയായികളല്ല. ഫ്യൂഡലിസവും മുതലാളിത്തവും അസാന്മാർഗികമാണെന്നും സ്വത്തുടമവ്യവസ്ഥയും വർഗവ്യത്യാസങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കെതിരാണെന്നും പ്രചാരവേല ചെയ്തുകൊണ്ട് മർദ്ദിതരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു പോരാടിയ അനേകം പുരോഹിതന്മാരും മറ്റു ക്രിസ്തുമതാനുയായികളും ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'ഞങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവെപ്പോലെയുള്ളവരാണ്, എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നു!' ഇതായിരുന്നു 1381-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നിലമുടമകൾക്കെതിരായി പോരാടിയ കൃഷിക്കാരുടെ മുദ്രാവാക്യം. ഗ്രാത്തിയൻ എന്ന പുരോഹിതൻ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയ്ക്കെതിരായി കരിശോങ്ങി: 'ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും പൊതു സ്വത്തുക്കളാവണം'. 'ലെവലർ'മാരുടെയും 'ഡിഗ്ഗർ'മാരുടെയും ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നാണ് ആവേശം ലഭിച്ചത്. അവരുടെ നേതാവായ വിൻസ്റ്റലി എന്ന പുരോഹിതൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

> 'സൂത്രക്കാരായ പള്ളിയുടമകൾക്കറിയാം. തങ്ങളുടെ ദിവ്യ പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളെ മയക്കി അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സ്വത്തുക്കളുടെയും മരണാനന്തരമുള്ള ശ്രേയസ്സിന്റെയും നേർക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടാൽ തങ്ങൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഭൂമിയുടെ സ്വത്തുക്കളെല്ലാമെടുത്തുപയോഗിക്കാനും ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ അടിമകളാക്കാനും കഴിയുമെന്ന്.

ബൈബിൾ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലൂതറും മുൻസറും ഫ്യൂഡലിസത്തിനും പള്ളി മേധാവിത്വത്തിനുമെതിരായി പടവെട്ടിയത്. എന്നാൽ മഹത്തായ ഈ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം മൃഗീയമായി അടിച്ചമർത്താൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് ഒറ്റു നിൽക്കുകയാണ് മാർപ്പാപ്പയും മറ്റു പള്ളിമേധാവികളും ചെയ്തത്.

ഈയിടെത്തന്നെ, ക്യൂബെക്കിലെ 'ല്ദ്വ്വാർ' എന്ന കത്തോലിക്കാ പത്രത്തിൽ, അതിന്റെ 1949 സെപ്റ്റംബർ 6-ാമത്തെ ലക്കത്തിൽ, ഷെർബ്രൂക്കിലെ ബിഷപ്പ് ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

> 'മുതലാളിത്തമാണ് നമ്മുടെ എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും കാരണം. നമ്മൾ അതിനെനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കണം. അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയല്ല— കാരണം അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല—അതിനെ ശരിയാക്കാൻവേണ്ടിയല്ല—കാരണം, അതിനെ ശരിപ്പെടുത്താനാവില്ല—പിന്നെയോ, അതിനെ നശിപ്പിച്ചും അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് നമ്മൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്.

പല പ്രൊട്ടസ്റ്റാൻറ് പുരോഹിതന്മാരും ഏതാണ്ടിതേ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ, ഡോക്ടർ ഹ്യൂലെറ്റ് ജോൺസൺ, എഴുതുന്നു:

> 'നീതി, സ്വാതന്ത്ര്യം, സൃഷ്ടിപരവും സമൃദ്ധവുമായ ജീവിതം, എപ്പോഴും വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മീയത എന്നീ നാലു ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾ നിറവേറ്റുക മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ അസാധ്യമാണ്... മനുഷ്യർ സഹോദരന്മാരാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലും നിറവേറ്റപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് യേശുവിനു നിർബന്ധമായിരുന്നു. മനുഷ്യസഹോദര്യം കൈവരുത്തുവാൻ സഹായിച്ച എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളേയും പരിപാടികളേയും അദ്ദേഹം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ധനവാന്മാരെയും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരേയും പരിഷ്കൃതന്മാരെയും അപേക്ഷിച്ച് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ യേശുവിന്റെ ദർശനത്തോട് കൂടുതൽ അടുത്തവരാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു'.

'ഓരോരുത്തനിൽ നിന്നും അവനവന്റെ പ്രാപ്തി അനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച്, എന്ന ക്രിസ്തീയപ്രമാണത്തിനുവേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും കഷ്ടം സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന ആദരവും സഹകരണവും' നൽകണമെന്നാണ് കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

9.22

ഡൈസൻ കാർട്ടറും പത്നിയുംകൂടി എഴുതിയ 'ഞങ്ങൾ സോഷ്യലിസം കണ്ടു' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ റെവറണ്ട് വാട്സ്സും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ മെട്രോപോളിട്ടൻ നിക്കോളായിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് ഉദ്ധരിച്ചുചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ബ്രിട്ടീഷ് പുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു:

> സാറിസ്റ്റ് ഭരണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് സോവിയറ്റ് ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ക്രിസ്ത്യൻ ജീവിതം നയിക്കാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമോ കൂടുതൽ പ്രയാസമോ?

സോവിയറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ചിന്റെ നേതാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു:

> 'തീർച്ചയായും ഇന്നത്തെ ഭരണത്തിൻകീഴിലാണ് കൂടുതൽ എളുപ്പം. എന്തെന്നാൽ, ക്രിസ്തുമതത്തിനും കമ്യൂണിസത്തിനും പൊതുവിലുള്ള പലതുമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരും വർഗവ്യത്യാസമില്ലാത്ത മനുഷ്യന്റെ സൗഭ്രാത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരും സമാധാനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതരീതികൊണ്ട് പാപത്തിന്റെ അനാവശ്യമായ പല പ്രേരണകളും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'.

എന്താണ് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലുണ്ടായ മാറ്റം? വേദപുസ്തകത്തിലെ ലൂക്കോസ് പറയുന്ന ഈ നാലുകാര്യങ്ങൾ:

- പ്രഭുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നിറക്കി;
- താണവരെ ഉയർത്തി;
- വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ നിറച്ചു;
- സമ്പന്നന്മാരെ വെറും കയ്യോടെ അയച്ചുകളഞ്ഞു'.

(ലൂക്കോസ് 52, 53)

യേശുക്രിസ്തു മർദ്ദിതരെ മോചിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മർദ്ദകവർഗക്കാർക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചു. പക്ഷേ, അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മർദ്ദിതവർഗ്ഗക്കാരുടെ മോചനം സാധ്യമായിരുന്നില്ല. സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ, മുതലാളിത്തം അതിന്റെ അവസാനദശയിലെത്തിയപ്പോൾ, മാത്രമാണ് അതിനാവശ്യമായ ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങളുളവായത്. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ലെനിന്റെയും സ്റ്റാലിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ—മാർക്സിസത്തിൽ അടിയുറച്ച ബോൾഷെവിക്ക് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ റഷ്യൻ വിപ്ലവം വിജയിച്ചത്. റഷ്യൻ വിപ്ലവം പ്രഭുക്കന്മാരെ എന്നെന്നേക്കുമായി സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നാട്ടിപ്പായിച്ചു. ജന്മിയും മുതലാളിയുമില്ലാത്ത, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യാത്ത ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിക്കടിത്തറയിട്ടു.

ഇന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വർഗരഹിതമായ കമ്യൂണിസത്തിലേക്ക് യഥാർത്ഥമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും സൗഭ്രാത്രത്തിന്റെയും ഘട്ടത്തിലേക്ക്, വിജയപൂർവ്വം മാർച്ചുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അതുകൊണ്ടാണ്, നിരീശ്വരവാദിയായ സഖാവ് സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിയിൽ നിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയനെപ്പറ്റി ഈശ്വരവിശ്വാസിയും യേശുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യനുമായ കാൻറർബറിലെ ഡീൻ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

'അപ്രമേയമായ പ്രഭാവത്തോടുകൂടി മനുഷ്യാത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി പുരോഗമിക്കുന്നത് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഞാൻ കണ്ടു'.

അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളും സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, സ്വത്തുടമയേയും വർഗവ്യത്യാസങ്ങളേയും എന്നെന്നും നിലനിർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന യൂദാസിന്റെ അനുയായികൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെപ്പറ്റി തെറിപ്പാട്ടുകളും പുലയാട്ടുകളും പാടുന്നത്.

പക്ഷേ; ചരിത്രം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാഗത്താണ്, വത്തിക്കാൻ മുതൽ വടക്കൻ അച്ചൻവരെയുള്ളവരുടെ ഭാഗത്തല്ല. മർദ്ദകവർഗക്കാരുടെയും അവരെ പിന്താങ്ങുന്ന യൂദാസുകളുടെയും ഭാവിയെന്തായിരിക്കുമെന്ന് 18 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രഖ്യാപിച്ചത്:

> 'നിങ്ങൾ തീകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വിദൂരമല്ല. നിങ്ങളുടെ അരമനകൾ വെണ്ണീറിൽ കഴിച്ചിടപ്പെടും!'.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്റു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക് ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. മനുഷ്യൻ
2. മാർക്സിസത്തിന് ഒരു മുഖവുര
3. കമ്യൂണിസം എന്ത്, എന്തിന്, എങ്ങിനെ?
4. വർഗ്ഗസമരവും ഭരണകൂടവും
5. മാർക്സിസത്തിന്റെ ചരിത്രശാസ്ത്രം
6. മാർക്സിസത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം
7. മാർക്സിസവും കുടുംബജീവിതവും
8. സോഷ്യലിസവും കമ്യൂണിസവും
9. കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുമതവും
10. മാർക്സിസവും ആധുനികശാസ്ത്രവും

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3x
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014